

PERGALĖ

**Biblijos pamokos paaugliams
(10-14 metų)**

C-1 (9)

Turinys

1 pamoka.	Priešų priimta	3 psl.
2 pamoka.	Ne jūsų karas, o Dievo	5 psl.
3 pamoka.	Silpnojo pergalė	7 psl.
4 pamoka.	Dievas kviečia pas save	9 psl.
5 pamoka.	Balsas tyruose (dykumoje)	11 psl.
6 pamoka.	Vartų apsauga	14 psl.
7 pamoka.	Įkalintas pranašas	16 psl.
8 pamoka.	Ko klausyti?	18 psl.
9 pamoka.	Tėvo numylėtinis	20 psl.
10 pamoka.	Parduodamas brolis	22 psl.
11 pamoka.	To jau per daug	25 psl.
12 pamoka.	Nepaprasti draugai nepaprastoje situacijoje	27 psl.
13 pamoka.	Sapnai pildosi	29 psl.

PRIEŠŲ PRIIMTA

Įsimintina eilutė: “Tave iš žemės pakraščių Aš pasiėmiau, iš tolimiausių užkampių pasišaukiau. Aš tau tariau: “Tu Mano tarnas, išsirinkau tave ir neatmesiu“ (Iz 41, 9).

Tyrinėjimo tekstai: Jozuės 2.

Pagrindinė mintis: Visada Dievas ieško žmonių, kuriuos galėtų priimti į Savo šeimą.

Ar jūsų mokykloje kada nors buvo nugalėtojų komanda? Ar norėtumėte būti toje komandoje? Ar jums neatrodytų, kad esate dar netinkami būti šioje komandoje, juk jums dar reikia daug padirbėti, kad galėtumėte būti priimti? Ką jūs jaustumėte, jeigu komandos kapitonas prieitų prie jūsų ir sakytų: „Sveikas, aš noriu, kad tu būtum mano komandoje.“

Du barzdoti vyrai tamsoje prisėlino prie didelių medinių durų. Jie tyliai įėjo. Vyrai labai norėjo valgyti, bet dar labiau norėjo sužinoti, ką kalba vietiniai gyventojai. Tie du vyrai buvo žvalgai, Izraelio vado Jozuės pasiūsti į Jericho miestą. Jie turėjo slaptą užduotį: išžvalgyti visą miestą, prieš Izraeliui pradendant šturmuoti, Dievui paliepus.

Moteris Rahaba pažino šiuos svetimtaučius izraelitus ir tvirtai pasakė:

– Greitai lipkite kopėčiomis ant stogo. Ten verpimui džiovinami linų pėdai. Pasislėpkite po jais ir laukite manęs. Karalius jau žino, kad jūs mieste. Jis ieško jūsų.

Rahaba girdėjo apie Izraelio šlovę ir apie visa galintį Izraelio Dievą. Ji taip pat žinojo, kad miesto gyventojai jų labai bijojo. Kiekvienas ieškojo žvalgų. Abu vyrai greitai užlipo kopėčiomis ant stogo. Jie žinojo, jeigu juos suras, tai Jericho karalius juos užmuš. Jie tyliai tūnojo po pėdais, tikėdami, kad Dievas, kaip ir anksčiau, juos apgins. Jie įdėmiai klausėsi kiekvieno garso.

Staiga jie išgirdo, kaip apačioje atsidarė sunkios medinės durys. Kambaryje pasigirdo pikti balsai.

– Kur yra du svetimtaučiai? – sušuko kareiviai. – Mums pranešė, kad juos matė tavo namuose.

Rahabos širdis pradėjo smarkiai plakti.

– Taip, aš juos mačiau, – tyliai atsakė Rahaba. – Tik ką jie ieškojo ko nors pavalgyti. Aš galvojau, kad be to, jie bando gauti informacijos apie mūsų miestą. Bet kaip jūs matėte, jų čia nėra. Aš džiaugiuosi, kad jūs jų ieškote. Jie mane nervuoja. – Karaliaus pasiuntiniai išėjo, irzliai niurnėdami.

Rahaba uždarė sunkias duris. Ji greitai užlipo ant stogo ir po linų pėdais surado pasislėpusius žvalgus.

– Kareiviai, kurie ieškojo jūsų, pro vartus išėjo už miesto. Tikriausia jie nuėjo prie Jordano brastų, kur lengvai galima pereiti upę. Jūs dar galite truputį pamiegoti. Aš jums pasakysiu, kada galėsite išeiti. Jūs būsite saugūs tik tada, kai grįšite į savo stovyklą. – Padrąsinančiai šypsodamasi moteris išėjo.

Žvalgai susižvalgė. Ar galima ja pasitikėti? Jie neturėjo pasirinkimo. Jie tyliai gulėjo ir klausėsi. Kartais trumpai užsnūsdavo. Truputį vėliau grįžo Rahaba. Ant peties ji nešė storą suvyniotą virvę. Vyrai atsikėlė ir nusipurtė nuo drabužių šiaudus.

– Žiūrėkite, – norėdama viską paaiškinti, Rahaba atsisėdo šalia jų, – mano namas yra pačiame sienos mūre. Jeigu mes nuleisime virvę palei sieną, tai jūs, leisdami ja, iškart pateksite už miesto. Jūs turite skubėti. Jeigu jūs išeisite dabar, prieš aušrą, tai galėsite pasislėpti miške. Jeigu paieška atsinaujintų, tai bus jau per vėlu surasti. Vyrai su palengvėjimu pasižiūrėjo vienas į kitą.

– Kodėl tu mums padėdi?

Rahaba iš karto atsakė: „Aš žinau, kad Dievas visą šią šalį, įskaitant ir mūsų miestą, atidavė jūsų tautai. Visi Jericho gyventojai bijo, kad jūs atnešite mirtį. Mes drebame iš baimės. Mes visi girdėjome apie jūsų Dievo stebuklus, kuriuos Jis darė jums, kaiėjote iš Egipto. Prašau, padėkite man, kaip aš jums padėjau. Aš tikiu jūsų Dievu. Aš tikiu tuo, ką Jis daro dėl jūsų tautos. Pažadėkite man, kad išgelbėsime mane, mano tėvą ir motiną, brolius ir seseris, kai jūsų armija ateis griauti šį miestą. Duokite man ženklą, kad jūs nesunaikinsite mūsų, kaip ir aš neišdaviau jūsų į karaliaus žmonių rankas.

– Gerai, – sutiko žvalgai. Mūsų gyvybė už jūsų gyvybę. Jeigu tu niekam nepasakysi, kad mes buvom pas tave, tai mes pasižadame maloniai pasielgti su tavimi, kai Dievas šią šalį atiduos į mūsų rankas.

Atrodė, kad dėl Rahabos Dievas turėjo Savo planą. Vienas iš vyrų patikrino virvės stiprumą.

– Bet mes negalėsime įvykdyti savo pažado, jei tu prie savo lango nepririši šios raudonos virvelės. – Vyras padavė moteriai raudoną virvelę, – ir jeigu visa tavo šeima: motina, tėvas, broliai, seserys nesusirinks tavo namuose.

Rahaba stebėjo, kaip žvalgai virve nusileido ant žemės ir nubėgo miško link. Ji pasižiūrėjo į raudoną virvelę. Kas gausis iš šio susitarimo, kurį ji sudarė su Izraelio žvalgais?

Vėliau, kai pagal Dievo paliepimą, izraelitai septynis kartus apėjo Jericho miestą, siena sugriuvo ir miestas buvo paimtas. Mieste žuvo visi žmonės, išskyrus tuos, kurie buvo Rahabos namuose, ant kurios langų kabėjo raudona virvelė.

Izraelio vadas Jozuė pasikvietė tuos du žvalgus.

– Praeikite miesto griuvėsiais, – įsakė jis, – ir suraskite tą moterį, kuri jums padėjo. Atveskite visus, kurie liko su ja gyvi. – Du vyrai išėjo atlikti užduoties.

Greitai Rahaba ir visi jos giminaičiai, kurie buvo susirinkę į jos namus, buvo nuvesti toliau nuo griuvėsių, į saugią vietą, izraelitų stovyklą. Visi, kas buvo tuose namuose, kur kabojo ant lango raudona virvelė, buvo išgelbėti.

Rahaba tikėjo Dievo jėga, bet ji nė nenumanė, kad taps viena iš Jėzaus Kristaus prosenelių. Ji tikriausia nežinojo, kad prie jos lango raudona virvelė primins kitiems žmonėms apie Kristaus gelbstintį kraują. Viskas, ką ji tada žinojo, buvo tai, kad Dievas ją išgelbėjo ir priėmė į Savo šeimą. Dievas visada ieško žmonių, kurie ateitų į Jo šeimą.

Sabata

Pakalbėkite su savo tėvais apie vaikus, kurie neturi tėvų. Pasvarstykite, ką tiems vaikams galėtų padaryti jūsų šeima.

Sekmadienis

- Perskaitykite pasakojimą „Priešų priimta.“
- Nupieškite Jericho miesto sieną ir ant jos raudonomis raidėmis užrašykite įsimintiną eilutę.
- Pradėkite mokytis įsimintiną eilutę. Ką ji jums sako apie Dievą?
- Padėkokite Dievui už tai, kad Jis nori priimti jus į Savo šeimą.

Pirmadienis

- Perskaitykite Jono 1, 12 ir 1Jono 3, 1–2.
- Šias eilutes savais žodžiais perrašykite į savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštį.
- Paprašykite Dievo, kad Jis padėtų jums pamatyti privalumą būti Jo šeimos nariu, priklausyti Jo šeimai.

Antradienis

- Perskaitykite Jozuės 2 skyrių.
- Aplink riešą užriškite raudoną virvelę arba prisekite ją prie drabužių, kaip simbolį, prime-

nantį, kad Dievas priėmė jus į Savo šeimą. Kai žmonės paklaus jusų apie raudoną virvelę, papasakokite jiems jos reikšmę.

- Paprašykite Dievo suteikti jums galimybę ir drąsos kam nors papasakoti apie Jo malonę.

Trečiadienis

- Perskaitykite šios istorijos antrąją dalį Jozuės 6, 20–24.
- Pagal 23 ir 24 eilutę, kas mieste buvo išgelbėti ir ką su jais padarė? Kokius daiktus išsaugojo, o ką sunaikino?
- Jūsų nuomone, kuo Rahaba ir jos šeima buvo panaši ir nepanaši į brangenybes, kurias Jericho mieste išsaugojo? Apie tai parašykite savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje.
- Padėkokite Dievui už Jo malonę.

Ketvirtadienis

- Perskaitykite Rom 8, 14–17 arba Gal 4, 5–7.
- Pagalvokite, kuo nepaprastas toks įsūnijimas?
- Rahaba ištekėjo už Salmono ir pagimdė sūnų Boazą. Ji buvo karaliaus Dovydo ir Jėzaus proprosenelė. Viešpats Savo šeimoje jai suteikė ypatingą vaidmenį. Kas būtų buvę, jeigu ji nebūtų pasitikėjusi Dievu?
- Pasakykite Dievui, kad jūs norite būti Jo šeimoje.

Penktadienis

- Perskaitykite Hbr 11, 31 ir Mt 1, 5.
- Šią istoriją nupieškite paveikslėliais.
- Per šeimos pamaldas šią istoriją papasakokite savo šeimai ar dar kam nors. Pasidalykite išmoktos pamokos įspūdziais. Tegų kiekvienas šeimos narys pasako, kuri šios istorijos dalis jam turi didelę reikšmę.
- Visi kartu padėkokite Dievui už Jo malonę, teikiamą kiekvienam žmogui, norinčiam tapti Jo šeimos nariu. Jis kviečia visus ateiti pas Jį.

2 pamoka

NE JŪSŲ KARAS, O DIEVO

Įsimintina eilutė: “Tačiau visa mes lengvai nugalime per Tą, kuris mus pamilo. Aš juk esu tikras, kad nei mirtis, nei gyvenimas, nei angelai, nei kunigaikštystės, nei dabartis, nei ateitis, nei galybės, nei aukštumos, nei gelmės, nei jokie kiti kūriniai negalės mūsų atskirti nuo Dievo meilės, kuri yra mūsų Viešpatyje Kristuje Jėzuje” (Rom 8, 37–39).

Tyrinėjimo tekstai: Jozuės 5, 13 – 6, 20.

Pagrindinė mintis: Pats Dievas kovoja už mus.

Prisiminkite iš savo gyvenimo kokią nors sunkią situaciją, kai stebuklingu būdu Dievas išsprendė visas iškilusias problemas ir jūs dar kartą įsitikinote, kaip labai Dievas jus myli. Gal būt tai buvo jums sunkus metas mokykloje ar šeimoje. Jozuė taip pat turėjo didelę problemą.

Išdidus miestas, didžiulės sienos apsuptas, stovėjo gražioje lygumoje, kur augo vaismedžiai. Arkliais traukiami karo vežimai įvažiuodavo ir išvažiuodavo per miesto vartus. Už vartų buvo rūmai ir šventyklos, skirtos stabams. Netoli buvo Jordano upė. Šalia jos izraelitai įrengė savo stovyklą. Neseniai Dievas sustabdė upės tėkmę, kad tauta sausu dugnu galėtų pereiti ją.

Naujasis Izraelio vadas Jozuė išėjo iš savo palapinės ir nuėjo už stovyklos, kad galėtų pasimelsti Dievui. Priešais jį buvo didžiulės sienos apsuptas Jericho miestas. Jis suprato, kad neįmanoma patekti į miestą, bet jis prisiminė, kad Dievas jiems pažadėjo pergalę. Dievas norėjo jiems atiduoti šią žemę naudoti ir valdyti. Bet kaip?

Melsdamasis Jozuė pajautė, kad kažkas yra šalia. Jis pakėlė akis. Prieš jį stovėjo vyras su ištrauktu iš makšties kalaviju rankoje. Jozuė priėjo prie jo ir tarė: „Ar tu iš mūsiškių, ar iš priešų?“ Dėl visa ko jis paėmė savo kalavijo rankeną.

– Ne, – atsakė vyras maloniu, giliu balsu. – Aš esu Viešpaties kariuomenės Vadas. – tada Jozuė paleido kalaviją, parpuolė kniūbsčias ir išreikšdamas pagarbą tarė: „Ką mano Viešpats įsako Savo tarnui?“ – Jozuė buvo įsitikinęs, kad dabar jis gaus iš Dievo nurodymus dėl kovos.

– Iš pradžių, – tarė dangiškasis Vadas, – nusiauok kojų apavą, nes vieta, kurioje stovi, yra šventa. – Nepakeldamas galvos, Jozuė greitai atrišo sandalų raiščius.

– Aš į tavo rankas atiduodu Jericho miestą, jo karalių ir jame esančius stipriuosius žmones, – tarė dangiškasis pasiuntinys. – Aš turiu ypatingus nurodymus jums, ką turite padaryti. Jozuė viską įdėmiai išklausė, ką sakė Viešpaties kariuomenės Vadas.

Po valandos Jozuė jau aiškino Izraelio vadovams kovos planą.

– Paimkite Sandoros Skrynią, – tarė jis kunigams. – Tegu septyni kunigai eina pirma Skrynios, trimituodami avino ragais. Po to jis kreipėsi į likusius žmones: „Eikite ir apeikite aplink miestą. Ginkluoti kariai tegu eina pirma Viešpaties Skrynios“.

Žmonės pasiskirstė gentimis ir, klausydamiesi kunigų trimito, pajudėjo į priekį.

– Prisimenate, – priminė vienas kitam žmonės, – žygiuodami mes neturime ištarti jokio garso. Tikrai priekyje kunigai turi trimituoti avino ragais.

Darni kolona apėjo aplink miestą. Jericho gyventojai, kurie nuo miesto sienos stebėjo, nesuprato, kas vyksta.

Kitą dieną Jozuė įsakė izraelitams daryti tą patį. Vėl ypatingasis ginkluotas būrys ėjo priekyje, po jų ėjo kunigai, trimituodami ragais, po jų nešė Sandoros Skrynią, o po jos ėjo gentimis pasiskirstę Izraelio žmonės. Ir vėl nebuvo girdėti jokio garso, išskyrus trimitus ir žingsnių šlamesį. Izraelitai vėl sugrįžo į stovyklą. Tas pats pasikartojo trečią, ketvirtą, penktą ir šeštą dieną. O septintą dieną Izraelio kariuomenė apėjo miestą iš eilės septynis kartus. Kai jie paskutinį kartą apėjo miestą, Jozuė įsakė: „Sušukite!“ Viešpats atidavė jums miestą!“

Šį kartą, stipriai gaudžiant trimitams, žmonės garsiai sušuko. Po to trumpam viskas nutilo. Ir minutės bėgyje, kuri atrodė begalinė, nesigirdėjo jokio garso. Ir staiga, iš pradžių tyliai, o paskui su triukšmu miesto siena sudrebėjo ir sugriuvo su visais bokštais. Nepaprasto reginio sujaudinti izraelitai per buvusios sienos griuvėsius įėjo į miestą ir jį užėmė. Didysis Jericho miestas žlugo. Tikrai Rahaba ir jos šeima, kaip buvo jai žadėta, išsigelbėjo.

Dievas sugriovė nedorėlių miestą. Ne savo jėga izraelitai iškovojo pergalę. Ši pergalė priklausė Viešpačiui, todėl visas miesto auksas, sidabras, bronzos buvo padėti į Viešpaties išdą. Ištikimoji Rahaba, kuri pasitikėjo Izraelio Dievu, o taip pat visa jos šeima buvo Dievo išgelbėti kaip ir brangenybės.

Sabata

- Šios pamokos turiniu ir įspūdziais pasidalykite su tėvais ir draugais.

Sekmadienis

- Perskaitykite pasakojimą „Ne jūsų karas, o Dievo.“

- Nupieškite arba padarykite ragą. Ant jo užrašykite įsimintiną eilutę ir pakabinkite jį matomoje vietoje.

- Pradėkite mokyti įsimintiną eilutę.

- Paprašykite suaugusiųjų papasakoti apie pačią didžiausią kovą, kurioje jiems teko dalyvauti, ir ko jie iš jos pasimokė.

- Paprašykite Dievo parodyti jums, kaip Jis laimėjo pergalę kovoje už jus su šėtonu.

Pirmadienis

- Perskaitykite Jozuės 5, 6.

- Pagalvokite, kokį pranašumą turėjo Jozuė ir izraelitai? Kokį pranašumą turėjo jų priešai?

Ką Dievas galėtų pasakyti jums apie jūsų pranašumą?

- Savo mintis užrašykite Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje.

- Padėkokite Dievui už tai, kad Jis kovodamas už jus visada laimi.

Antradienis

- Perskaitykite Jozuės 5, 13–15.

- Kaip Jozuė išreiškė pagarbą dangiškajam Vadui? Ar jis buvo patenkintas, kad tikrasis vadas buvo Dievas?

- Pagalvokite, kaip šią savaitę jūs galėtumėte daugiau išreikšti pagarbos Dievui, viso mūsų gyvenimo Vadui. Savo mintis užrašykite Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje.

Trečiadienis

- Suraskite ir perskaitykite Rom 8, 37–39; Hbr 2, 14–15; 1Jn 3, 8.

- Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite, kaip šie tekstai derinasi su Jericho miesto užėmimo istorija?

- Nupieškite iliustraciją apie šią savaitę įvykusią pačią didžiausią kovą.

- Padėkokite Dievui už tai, kad Jis jau nugalėjo blogį.

Ketvirtadienis

- Perskaitykite Jozuės 6, 3–5.

- Kaip jūs galvojate, kodėl dėl kovos nurodymai buvo duoti Jozuei?

- Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite šiuos nurodymus iš Dievo pokalbio su Jozue.

- Paprašykite Dievo, kad duotų jums Savo nurodymus jūsų gyvenimui Jo Žodyje.

Penktadienis

- Mintinai pasakykite įsimintiną eilutę.

- Parašykite giesmę, eiles arba padėkos ir šlovės maldą Dievui Nugalėtojui.

- Per šeimos pamaldas perskaitykite, ką sukūrėte. Įdėkite į savo Bibliją ir per Sabatos mokyklos pamokas perskaitykite.

3 pamoka

SILPNOJO PERGALĖ

Įsimintina eilutė: „Bet dėkui Dievui, kuris duoda mums pergalę per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų“ (1Kor 15, 57).

Tyrinėjimo tekstai: **Teisėjų 16, 23–31.**

Pagrindinė mintis: **Pergalė – tai Dievo dovana, o ne mūsų pastangų rezultatas.**

Ar jūs kada nors turėjote blogą įprotį, kurio labai norėjote atsikratyti? Ar jūs pastebėjote, kad kuo daugiau apie jį galvojate, tuo labiau jis jumyse pasireiškia. Gal būt vieną kartą jūs prisipažinote Dievui, kad patys nebepajėgiate jo atsikratyti, tada Dievas šios problemos sprendimą paėmė į Savo rankas.

Tai atsitiko filistinų Gazos mieste. Stabo Dagono garbei buvo suruošta garbinga šventė. Tvirtas, gražus, bet aklas vyras atsargiai ėjo per šventyklą prie vieno centrinio stulpo. Jis buvo aklas. Jis nieko nematė, bet mintyse vienas po kito kilo praeities vaizdai. Kartą jaunystėje jis iškėlė sunkius miesto vartus ir nunešė į kalno viršūnę. Anksčiau jis buvo nenugalimas, kadangi Dievo jėga buvo su juo. Jis sustojo pailsėti.

Kai filistinai sužinojo jo paslaptį, jie nukirpo jam plaukus ir išbadė akis. Dabar jis miesto kalėjime malė grūdus. Jis buvo filistinų belaisvis.

Šventė buvo suruošta dievo Dagono garbei. Samsonas žinojo, kad didžiulėje šventykloje susirinko daug žmonių. Jis prisiminė, kad anksčiau turėjo Dievo dovanotą didžiulę fizinę jėgą. Buvo laikai, kai jis be jokių ginklų nugalėdavo visus. Tuo metu jam nebuvo jokių kliūčių.

Samsonas žinojo, kad jis ne kartą darė klaidų savo pasirinkime. Pasirinkdamas draugus ir pasilinksminimus, jis ėjo prieš savo išmintingų tėvų ir Dievo valią. Jo paties norų tenkinimas jam buvo svarbiau negu Dievo jam skirta misija. Pirmiau, negu tai suprato, jis tapo aklas, bejėgis vergas, priešų rankose. Kai filistinai jį sučiupo, jie pareiškė, kad jų dievas galingesnis negu Viešpats.

Samsonas atsiduso ir priėjo prie artimiausio stulpo. Savo didžiule ranka apglėbė jį. Jis pagalvojo, kas vyksta aplink jį. Žmonės giedojo ir garbino dievą Dagoną už tai, kad į jų rankas atidavė Aukščiausiojo Dievo tautos vadą Samsoną.

Gazos mieste šį vakarą šventėje dalyvavo labai daug žmonių. Jaunuoliai mėgo užlipti ant šventyklos stogo, kad iš ten galėtų stebėti, kas vyksta vidiniame kieme. Samsonas girdėjo jų balsus iš viršaus. Ant stogo galėjo būti trys tūkstančiai žiūrovų. Pagal sklindančius garsus atrodė, kad visi miesto žmonės susirinko į šią šventę.

Samsonas nustojo gailėtis savęs. Jis daugiau nebesirūpino savo norais. Dabar jis liūdėjo, girdėdamas pajuokas aplink save. Tai buvo pajuokos ir Dievui, kuris jį pasirinko ir padarė galingą. Tada jis pradėjo prašyti Dievo sunaikinti filistinus.

Staiga, įpusėjus šventei, Samsonas pajuto, kad Dievas girdi jo tylią, pagalbos prašančią maldą: „Gailėstingasis Dieve, – meldėsi jis, – kai Tu padarei mane galingu, aš galvojau, kad viską galiu daryti, ką tik noriu, kad tai yra mano paties jėga. Bet aš negaliu įveikti filistinų todėl, kadangi neteisingai panaudojau Tavo duotą man jėgą. Jie nugalėjo mane. Prašau, Dieve, panaudok mano silpnumą ir duok man buvusią jėgą tik vienam kartui nugalėti, kad jie matytų, kad Tu esi Dievas. O aš kartu su priešais mielai numirsiu.“

Samsonas jautė Dievo Artumą. Jis žinojo, kad Dievas atleido jo nuodėmes ir myli jį, kaip ir anksčiau. Dabar Dievas panaudos Savo jėgą per silpnąjį Samsoną.

– Prašau, padėki man, – Samsonas pašaukė berniuką, kuris jį atvedė iš kalėjimo į šventyklą. – Aš pavargau ir noriu pailsėti prie stulpo. Berniukas nuvedė Samsoną į didžiulės salės vidurį, kur Samsonas galėjo atsiremti į du centrinius stulpus. Dabar visi galėjo matyti Samsoną. Samsonas priėjo prie stulpų, atsirėmė į juos ir vėl pasimeldė. Po to, apkabinęs abu vidurinius stulpus, iš visų jėgų patraukė juos. Staiga didžiuliai stulpai, lubos, sienos pradėjo griūti. Žmonės, buvusieji šventykloje, pradėjo šaukti, stumdytis, stengėsi brautis prie išėjimo, bet išsigelbėjimo nebuvo. Visi, kas buvo šventykloje – vadovai, žmonės, svečiai ir pats Samsonas žuvo po šventyklos griuvėsiais. Dievas vėl nugalėjo. Nepaisant Samsono silpno charakterio, Dievas niekada nenustojo jo mylėti. Ir kai bejėgis Samsonas nuolankiai paprašė Dievo pergalės, Viešpats jam padėjo. Iš Savo gailėstingumo Jis atsakė į jo nuoširdžią maldą.

Sabata

- Paklauskite savo tėvų, ką jų gyvenime Dievas padėjo nugalėti? Kokias dvasines pamokas iš to jie išgavo?

Sekmadienis

- Perskaitykite pasakojimą „Silpnojo pergalė.“
- Padarykite dėkingumo atvirutę, adresuotą Dievui, už pergalę, kurią Jis teikia mums, ir ant jos užrašykite įsimintiną eilutę. Padėkite ją matomoje vietoje.
- Pradėkite mokytis įsimintiną eilutę.
- Tegul įsimintina eilutė būna jūsų kasdieninės maldos dalis.

Pirmadienis

- Įsivaizduokite, kad jūs esate filistinų korespondentas. Parašykite laikraščiui ar radijui reportažą apie vakarykštę katastrofą šventykloje per dievo Dagono šventę. (Jeigu turite galimybę, įrašykite į kasetę). Kitą Sabatos mokyklos pamoką ją pristatykite.
- Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad Jis parodytų jums, kaip ši istorija tinka jūsų gyvenime.

Antradienis

- Perskaitykite apie Samsono gyvenimą Teisėjų 13 ir 15 skyriuose. Pamažytikite apie Samsono su Dievu tarpusavio santykius. Kaip jūs galvojate, kai jis užaugo, ar tapo artimesnis Dievui?
- Pagalvokite apie suaugusius, kurie, kaip jums atrodo, suprato Dievą. Paklauskite iš jų tris, kiek laiko per savaitę kiekvienas iš jų bendrauja su Dievu.
- Paprašykite Dievo nurodyti jums, kiek laiko Jis nori bendrauti su jumis.

Trečiadienis

- Perskaitykite Teisėjų 16, 23–31.
- Paprašykite ką nors iš suaugusių papasakoti jums, kaip jie anksčiau suprato ir pažino Dievą, ar teisingas buvo jų supratimas.
- Sužinokite, ar jūsų mieste yra aklų žmonių draugija. Suraskite juos ir paklauskite, ar galite kuo nors būti jiems naudingi?

Ketvirtadienis

- Perskaitykite Zch 4, 6.
- Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje parašykite Dievui laišką, pasakodami, kaip šią pamoką pritaikėte savo gyvenime. Kažkurį laiką Samsonas buvo filistinų nugalėtas. Ar jūsų gyvenime yra, kas nugali jus? Laiško pabaigoje užrašykite įsimintiną eilutę.
- Nepamirškite į savo kasdienes maldas įtraukti įsimintiną eilutę.

Penktadienis

- Perskaitykite 2 Kor 12, 9.
- Savo dienoraštyje užrašykite, kokį atsakymą į jūsų laišką duotų Dievas.
- Padėkokite Dievui už tai, kad pergalė – tai Dievo dovana, o ne mūsų pastangų rezultatas.
- Mintinai pasakykite įsimintiną eilutę.

4 pamoka

DIEVAS KVIEČIA PAS SAVE

Įsimintina eilutė: „Bet Rūta atsakė: „Neverisk manęs palikti tave ir pasitraukti, nes kur eisi tu, ten eisiu ir aš, kur būsi tu, ten būsiu ir aš. Tavo tauta bus mano tauta, o tavo Dievas – mano Dievas“ (Rūtos 1, 16).

Tyrinėjimo tekstai: Rūtos 1, 1–18.

Pagrindinė mintis: Dievas nuolatos mus traukia prie Savęs.

Ką jūs iš savo artimųjų labiausiai mylite? Kodėl jis jums mylimiausias? Ar turite su juo bendrą interesų? Kas jums jame labiausiai patinka?

Nuolatos sklido garsios verkiančiųjų raudos. Noomė nusigaubė nuo veido juodą šaliką, nusišluostė akis. Nuo to laiko, kai ji su savo vyru ir dviem mažais sūneliais perėjo į kitą Jordano pusę, apsigyveno Moabe, tai jau trečios laidotuvės jos šeimoje. Ji ir jos vyras Elimelechas paliko savo gimtąjį miestą Bietliejų, Judėjoje, kad išsigelbėtų nuo baisaus bado. Jie atėjo į Moabo žemę, kad pradėtų naują gyvenimą.

Bet čia juos ištiko nelaimė. Iš pradžių mirė Elimelechas. Noomė liko viena su savo sūnumis Machlonu ir Kiljonu. Jis nenorėjo grįžti į Judėją, todėl leido savo sūnums vesti moabites mergaites Rūtą ir Orpą, kurias jie pasirinko. Bet greitai ir jos sūnūs numirė. Noomė vėl užsidengė veidą juodu šaliku ir vėl jos balsas girdėjosi tarp raudančių.

Kažkurį laiką Noomė, Rūta ir Orpa pačios užsidirbdavo sau pragyvenimui. Bet greitai Noomė sužinojo, kad badas Judėjoje pasibaigė. Apie tai ji pranešė savo marčioms, todėl jos nusprendė nedelsiant ruoštis į kelionę. Moterys ruošėsi palikti savo namą Moabe ir pakavosi savo daiktus kelionei. Pagaliau trys moterys iškeliavo. Kol josėjo, Noomė viską įvertino ir apgalvojo. Jų laukė nelengvas gyvenimas. Taip, ji reikalinga šioms jaunoms moterims. Bet ar tai pats geriausias būdas joms pačioms? Ji neturi teisės primesti joms savo gyvenimo būdą ir savo religiją. Kaip jas priims Betliejuje? Jos bus svetimtautės jos šalyje, juk ji gerai žino, ką tai reiškia. Ir be to, jos kaip ir ji yra našlės. Pagal rytų papročius, jos, pasilikdamos su ja, taptų vergėmis. Ji galvojo: „Joms reikia vėl ištekėti, kad vyrai pasirūpintų jomis. Gal būt Judėjoje jos negalės ištekėti. Izraelitai neapkenčia moabitų. Toje tautoje jos neturi giminaičių. Ne, tegu aš ilgėsiuosi jų, bet bus geriau, jei jos sugrįš į savo šalį“.

Noomė sustojo ir atsisėdo.

– Rūta, Orpa, mums reikia pasikalbėti, – pradėjo ji. – Aš viską apgalvojau. – Jaunos moterys su palengvėjimu padėjo savo naštas ir atsisėdo šalia jos. – Mano mergaitės, aš labai pamilau jus ir pripratau prie jūsų, bet žinau, kad jums bus geriau grįžti į savo tėvynę pas savo tėvus. Ten jums pasirūpins, gal būt jūs vėl ištekėsite ir tapsite motinomis, kaip kiekviena svajoja.

Orpa tuojau paklausė: „O kaip gi tu būsi be mūsų? Juk tu beveik neturi giminaičių?“

– Gailestingasis Dievas man padovanojo jūsų meilę ir rūpestį, – atsakė Noomė. – Nepaisant išgyventų sunkumų ir liūdesio, aš patikiu Jam savo ateitį. Jūs nieko neprivalote daryti dėl manęs. Jūs galite eiti.

Orpos akyse pasirodė ašaros. Ji nusprendė paklausti gero patarimo. Atsisveikindama pa- bučiavo Noomę, pasiėmė savo nešulį, apsisuko ir grįžo atgal.

Noomė ir Rūta šalia sėdėjo tylėdamos. Noomė nutraukė tylą.

– Eik su ja.

– Ne, mama, – prieštaravo Rūta, – prašau, nekalbėk taip. Aš nusprendžiau. Aš negrįšiu. Kur tu eisi, ten ir aš eisiu. Kur tu gyvensi, ten ir aš gyvensiu, tavo tauta bus mano tauta, – Rūta nutilo, atsargiai parinkdama žodžius. – O svarbiausia, mama, aš noriu, kad tavo Dievas būtų mano Dievu. Aš nepaliksiu tavęs. Aš numirsiu ir būsiu palaidota tavo tautoje.

Noomė įdėmiai pasižiūrėjo į jaunąją moterį. Ji suprato, kad Dievas kviečia Rūtą. Visas nelaimės Dievas pakeičia į gera, kad pritrauktų prie Savęs dar vieną žmogų. Ji nevers Rūtos grįžti. Noomė lėtai pakėlė savo nešulį ir nuėjo takeliu. Rūta pasekė ja. Jos abi nuėjo į Betliejų.

Sabata

- Šios pamokos turiniu ir įspūdžiais pasidalykite su tėvais ir draugais.

Sekmadienis

- Perskaitykite pasakojimą „Dievas kviečia pas Save.“ Jūs galite kam nors perskaityti garsiai.

- Kas šioje istorijoje jums labiausiai įsiminė?
- Keletą kartų perskaitykite įsimintiną eilutę. Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad Jis trauktų jus prie Savęs kuo arčiau.

Pirmadienis

- Nupieškite sveikinimo atvirutę ir ant jos užrašykite įsimintiną eilutę. Padėkite ją matomoje vietoje.
- Pradėkite mokytis įsimintiną eilutę.
- Šlovinkite Dievą už tai, kad Jis visada kviečia žmones į Savo karalystę.

Antradienis

- Perskaitykite Rūtos 1, 1–18.22.
- Žinodamas vyro ir sūnų netektį, lėšų trūkumą pragyvenimui, kokias palaimas Dievas siuntė Noomei?
- Šią savaitę pasišvęskite suartėti su Dievu. Padėkite kam nors namuose, parašykite laišką tam, kuris toli nuo jūsų. Skaitykite Bibliją su malda ir melskitės už savo draugų reikmes. Dievas jus laimins tame.

Trečiadienis

- Įsivaizduokite, kad esate Rūta ir kartu su Noome sėdite prie kelio. Ji ką tik pranešė jums, kad kartu su Orpa jums reikia grįžti į savo šalį, nes ten galėsite gyventi su savo tėvais arba ištekėti ir turėsite vaikų.
- Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite priežastis, kurios įkvepia jus eiti kartu su Noome į Betliejų, o taip pat įvardykite, kas jus verčia grįžti atgal.
- Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad parodytų tas priežastis, dėl kurių Jis nori, kad jūs būtumėte arčiau Jo.

Ketvirtadienis

- Prisiminkite istoriją apie Rahabą, kaip Dievas ją padarė Savo šeimos nariu ir netgi pasirinko ją būti Jėzaus proprosenele. Rūta, niekinamos tautos duktė, taip pat tapo viena iš Jėzaus proprosenelių.
- Perskaitykite Mt 1, 5. Nupieškite šeimos medį nuo Rahabos iki karaliaus Dovydo, įtraukiant ir Rūtą.
- Šlovinkite Dievą už tai, kad Jis priima jus į Savo šeimą.

Penktadienis

- Perskaitykite Biblijoje visą istoriją apie Rūtą. Kai Noomė ir Rūta perėjo Jordano upę ir atėjo į Betliejų, jos dar nežinojo, ką Dievas joms paruošė, bet jos nusprendė Juo pasitikėti.
- Rūtos vardu parašykite laišką jos tėvams, gyvenantiems Moabo žemėje. Parašykite, kaip mylintis Dievas rūpinasi ja.
- Per šeimos pamaldas šį laišką perskaitykite savo šeimos nariams.

5 pamoka

BALSASTYRUOSE (DYKUMOJE)

Įsimintina eilutė: „Taigi krikštu mes esame kartu su Juo palaidoti mirtyje, kad kaip Jėzus buvo prikeltas iš numirusių Tėvo šlovinga galia, taip ir mes pradėtume gyventi atnaujintą gyvenimą“ (Rom 6, 4).

Tyrinėjimo tekstai: Mato 3, 1–3. 5–12.

Pagrindinė mintis: Kai Dievas traukia mus prie Savęs, mes pradėdame suprasti, kad visas mūsų gyvenimas priklauso tik nuo Jo, ir tada mums kyla noras sudaryti su Juo sandorą.

Ar jums kada nors teko ilgai mąstyti apie kieno nors žodžius? Tie žodžiai buvo labai svarbūs ir teisingi, bet jums reikėjo juos apsvarstyti.

Vienišas vyras, kuris neturėjo savo namų, atsisėdo ant didelio akmens, šalia Jordano upės. Saulė leidosi. Daug laiko Jonas praleido vienumoje su Dievu. Per trisdešimt metų tokių valandų jo gyvenime buvo labai daug. Bet nuo to laiko, kai pradėjo pamokslauti prie Jordano, beveik visas dienas jis praleisdavo su žmonėmis. Pas jį rinkosi žmonės iš visų žydų miestų ir kaimų. Jie ateidavo skatinami įvairių priežasčių.

Dabar pas Joną atėjo dar vienas žmogus. Jis priėjo, pasisveikino ir atsisėdo šalia jo ant akmens. Kurį laiką jie sėdėjo tylėdami. Pagaliau jaunuolis nutraukė tylą.

– Jūs šiandien kalbėjote, kad žmonės turi atgailauti, ką jūs turėjote omenyje? Ir kodėl jūs krikštijate žmones?

Jonas mintimis kreipėsi į Dievą: „Viešpatie, ką nori sužinoti šis jaunuolis?“, o paskui jis atsigrėžė į jį.

– Ateis Mesijas, ir aš esu siųstas papasakoti žmonėms, kad pasiruoštų Jį sutikti. Aš kalbėjau žmonėms, kad jie išpažintų savo nuodėmes. Išpažintis reiškia, jog tu pripažįsti, kad tau reikalingas Dievas. Atgaila reiškia, kad tu gailiesi už nuodėmes, kurias padarei savo gyvenime. O kai žmogus panardinamas į vandenį, tai tuo jis visiems parodo, kad dabar jis savo gyvenimą pašvenčia Dievui. Dabar jis nusprendė visur pasitikėti Dievu, o ne savimi. Kitais žodžiais, krikštas – tai mirtis praėjusiam gyvenimui ir naujas gimimas naujam gyvenimui, vadovaujant Dievui.

Kurį laiką abu tylėjo.

– Bet, – vėl pradėjo jaunuolis, – fariziejams ir sadukiejams, kai jie atėjo, jūs kažką kita sakėte. Jie labai pasipiktino. Kaip jūs galėjote pasakyti vadovams, kad jie nepasiruošę krikštytis? Jūs nebijojote?

Jaunuolis atvirai kalbėjo su Jonu, matyt jis pasitikėjo juo.

– Aš kalbu tik tai, ką man liepia Dievas, – atsakė Jonas. – Tu prisimeni pranašo Izaijo žodžius: „Tyruose šaukiančiojo balsas: Taisykite Viešpačiui kelią! Ištiesinkite Jam takus!

– Taip, – atsakė jaunuolis. – Aš girdėjau, kaip mano tėvas skaitė šiuos žodžius sinagogoje.

– Aš – tas balsas, – paprastai pasakė Jonas. – Kviesdamas žmones atgailauti ir krikštytis, aš prašau jų atverti savo širdis Dievo vedimui. Tikrai tada Viešpats galės pakeisti jų gyvenimą. Aš noriu padėti žmonėms suprasti, kaip Dievas veikia jų gyvenime ir kad jie neteisingai supranta Jį. Ateis Mesijas įkurti Savo karalystę jų širdyse ir protuose.

– O kunigai? – tęsė jaunuolis. – Kaip jūs galėjote juos pavadinti „angių išperomis“? Argi jie nemoko žmonių Dievo įstatymų?

Jonas mintimis pasimeldė, kad galėtų teisingai atsakyti šiam smalsiam jaunuoliui. O paskui pranašas atvirai prakalbo su juo:

– Dievas parodė man, kad ne kiekvienas, kuris ateina klausytis mano pamokslų, yra nuoširdus. Kai kurie žmonės iš tikrųjų yra nepasiruošę priimti Dievo, kai kurie nori tik išvengti bausmės. Bet Dievas žino tuos, kurie iš tikrųjų pasiruošę mesti savo blogus darbus, išdidumą, pavydą, nedorumą, egoizmą ir leisti Jam įeiti į jų širdis. Pamokslautojui ar mokytojui nepakanka tik pasakoti apie Dievo karalystę.

Jaunuolis susimąstė, o Jonas vėl mintimis kreipėsi į Dievą: „Tėve, ši žinia sudėtinga ir tuo

pačiu labai paprasta. Kalbėk pats į jo širdį. Padėk jam suprasti, kaip Tu jam reikalingas, ir tegul jis pašvenčia savo gyvenimą Tau“.

Tik „Amen“ nuaidėjo virš upės tolimon, bet Jonas žinojo, kad Dievas girdi jį. Jaunuolis atsikėlė, nusišypsojo Jonui ir mandagiai atsisveikino: „Iki pasimatymo, iki rytojaus“.

Sabata

- Paklauskite savo tėvų, ar jų gyvenime buvo, kad jie negalėjo kažko svarbaus suprasti ir todėl jie nuolatos apie tai galvojo?

Sekmadienis

- Perskaitykite pasakojimą „Balsas dykumoje.“

- Ant popieriaus juostelės užrašykite įsimintiną eilutę ir priklijuokite juostelę prie stiklinės.

Pripilkite pusę stiklinės vandens ir pastatykite matomoje vietoje.

Pirmadienis

- Perskaitykite Iz 55, 6–7 ir Pat 28, 13.

- Suraskite Biblijoje ar žodyne žodžių „atgaila“ ir „išpažintis“ reikšmę. Savais žodžiais apibūdinkite juos. Visa tai aprašykite Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje, mokydamiesi šios pamokos, būkite pasiruošę, kad jūsų ketinimai ir požiūris gali keistis.

- Melsdamiesi papasakokite Dievui, kad Jis jums labai reikalingas. Padėkokite Dievui už Jo meilę.

Antradienis

- Suraskite šiuos tekstus: Kol 2, 12; 1Pt 3, 21.

- Įsivaizduokite, kad jūs kažkam aiškinate krikšto apeigų reikšmę. Kaip galima įdomiai papasakoti krikšto reikšmę žmogui, jeigu jam sunku tai suprasti.

- Tam panaudokite piešinius, eiles, plastiliną, dialogą ir t.t. Savo darbo rezultatus pristatykite Sabatos mokykloje.

- Melsdamiesi paprašykite Dievo padėti jums pasirinkti tarnavimo Jam būdą.

Trečiadienis

- Perskaitykite Mt 3, 1–6.

- Sugalvokite dialogą tarp žvejo ir kunigo, kurie aptaria Jono žinią. Jeigu yra galimybė, visa tai užrašykite į kasetę ar diską, įvairiai keičiant balsą. Jeigu tokios galimybės neturite, pasitreniruokite su draugu ar savo šeimos nariu. Šį dialogą papasakokite kitą Sabatos mokyklos pamoką.

- Melsdamiesi paprašykite Dievo suteikti jums galimybę kam nors apie tai papasakoti

Ketvirtadienis

- Perskaitykite Mt 3, 13–17.

- Pakalbėkite su kuo nors iš suaugusiųjų, ko mus moko ši Naujojo Testamento istorija apie krikštą. Savo dienoraštyje užrašykite, ką iš tų pokalbių sužinojote.

- Melsdamiesi paprašykite Dievo išmokyti jus atsakyti į Jo meilę ir gerumą.

Penktadienis

- Perskaitykite Apd 8, 26–40.

- Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite, kuo Jėzaus krikšto Jordane istorija skiriasi, ir kuo panaši į šią.

- Ar jūs jau pasikrikštijote? Jeigu ne, ar norėtumėte tai padaryti? Apie savo norus papasakokite tėvams ar kam nors iš suaugusiųjų. Apie tai pakalbėkite su pastoriumi. Suaugusiems užduokite jus dominančius klausimus.

- Melsdamiesi paprašykite Dievo padėti jums visada sekti Jo pavyzdžiu.

VARTŲ APSAUGA

Įsimintina eilutė: „Ar nežinote, kad jūsų kūnas yra šventykla jumyse gyvenančios Šventosios Dvasios, kurią gavote iš Dievo, ir kad jūs nebe priklausote patys sau? Iš tiesų esate brangiai nupirkti. Tad šlovinkite Dievą savo kūnu“ (1Kor 6, 19–20).

Tyrinėjimo tekstai: *Lk 1, 13–17; Mt 3, 4–9.*

Pagrindinė mintis: Visiškai pasišvęsdami Dievui, mes atsiliepiame į Jo meilę.

Jonas Krikštytojas stovėjo prie Jordano upės. Atėjo vakaras. Žmonės, kurie visą dieną buvo aplink jį, pagaliau išsiskirstė į namus. Jis girdėjo jų kalbas. Jie vis svarstė šios dienos įvykius.

Jonas kalbėjosi su Dievu. Kai jis vienas buvo gamtos prieglobstyje, jis jautė, kad Dievas buvo šalia jo. Bet dabar Jonas pajuto, kad dar kažkas stovi šalia. Jaunuolis, kuris prieš keletą dienų kalbėjosi su juo, palikęs minią, kantriai laukė, kada Jonas atkreips į jį dėmesį.

Jonas atsigrėžė ir nusišypsojo, kviesdamas jaunuolį prieiti arčiau. Jonas prisiminė, kad vakar šis jaunuolis, kartu su savo tėvu ir motina, buvo tarp žmonių, kurie norėjo krikštytis. Jonas džiaugėsi, galėdamas pasikalbėti su juo, kaip tarnauti Dievui.

– Aš noriu žinoti, kodėl jūs gyvenate ne kaip visi? – paklausė jaunuolis.

– Nelengva atsakyti, – susimąstęs atsakė Jonas. – Dar prieš man užgimstant, aš buvau pašvęstas Dievui ypatingam tarnavimui. Ir aš nebandau to keisti. Aš gyvenu taip, kaip nori Dievas, kad mano gyvenime išsipildytų Jo valia. Kiekvienas žmogus gali paklausti Dievo, kaip jis turėtų gyventi šiame gyvenime. O dar yra svarbūs principai, kuriuos vykdydami, mes galime tarnauti Dievui ir šlovinti Jį.

– Papasakokite man apie tuos principus, – paprašė jaunuolis.

Jonas, kaip visada darydavo, mintyse paprašė Dievo vedimo, prieš ką nors pasakodamas apie Jį kitiems.

– Principai tokie, – lėtai pradėjo Jonas, žiūrėdamas į Jordano upės tamsų vandenį, kur neseniai jaunuolis pasikrikštijo. – Visa, ką tu turi – kūną, širdį, protą, tu pašventei Dievui. Įsivaizduok, kad tu dabar esi ypatinga vieta, kur būna Šventoji Dvasia. Dabar tu kaip šventykla. Tai žinodamas, kaip tu turi rūpintis savimi?

– Suprantama, – dabar ir jaunuolis susimąstęs žiūrėjo į upę. – Aš manau, kad šventyklą visada reikia laikyti švarią, paruoštą Dievui. Aš mačiau, kaip kunigai valo šventyklą. Aš manau, kad labai svarbu šventyklą švariai užlaikyti.

– Teisingai, – linktelėjo Jonas, – tai labai svarbu. Švara turi būti tiek viduje, tiek išorėje: maistas, kurį tu valgai, mintys, kurias tu įsileidi į savo protą, ar ne tiesa?

– Taip, aš mačiau, kaip kunigai nuo vartų vijo laukinius šunis. Turbūt labai svarbu saugoti šventyklos vartus. O kokie vartai prie mano šventyklos? – jis įdėmiai pažiūrėjo į Joną.

Jonas padėjo Dievui už jaunuolio išmonę.

– Pažiūrėkime, kas yra tavo kūno šventyklos vartai?

– Tikriausia mano akys ir burna.

Jonas nusišypsojo.

– O tavo ausys, nosis ir pirštai?

– Aš supratau! Aš privalau savo kūno šventyklą laikyti švarią ir tvarkingą. Tai reiškia, kad aš turiu pakankamai išsimiegoti, ką man dažnai sako mama. Aš turiu valgyti vaisius ir daržoves, kad būčiau stiprus ir aktyvus. Aš turiu laikyti uždarytus savo „vartus“, tai yra negerti vyno ir kitų produktų, kurie kenkia mano smegenims ir protui.

– Taip, – atsakė Jonas. – Apsaugok visus „vartus“, kad niekas neužteitų ir nesuterštų šventyklos, tada ji visada bus paruošta Dievo buvimui. Ir kai tu savo kūną ir protą padarysi Dievo buvimo vieta, tada tu ir Jį pagarbinsi.

Keletą minučių jie sėdėjo ir mastė.

– Žinote, – jaunuolis pertraukė tylą, – tikriausia saugodamas savo kūną ir protą kaip Dievo šventyklą, aš tapsiu geresnis.

– Žinoma, – plačiai nusišypsojo Jonas. – Jeigu tu pasišvęsi Dievui ir paprašysi Jo visada būti tavyje, tu žinosi, kaip teisingai pasirinkti. Tokį pasirinkimą, kurį laimina Dievas. Kai tu rinksiesi, tai tau tik reikia pagalvoti apie savo šventyklą ir jos vartus. O Dievas duos tau išminties, kaip ją pasirūpinti ir ką galima pro vartus įleisti.

Iš pradžių, kai jaunuolis atėjo, jis atrodė labai rimtas. Dabar jis pralinksėjo ir įsidrąsino. Pranašas Izaijas pranašavo, kad Jonas „paruoš Viešpačiui kelią, ištiesins Jam takus“. Kai jaunuolis pakilo ir ėjo nuo Jordano upės į savo namus, Jonas, žiūrėdamas į jį, dėkojo Dievui už dar vieną šventyklą, atvertą Šventajai Dvasiai.

Sabata

- Šios pamokos turiniu ir įspūdžiais pasidalykite su tėvais ir draugais.

Sekmadienis

- Perskaitykite pasakojimą „Vartų apsauga.“

- Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad parodytų jums, kaip turite Jį garbinti visose savo gyvenimo sferose.

Pirmadienis

- Perskaitykite Lk 1, 13–17.

- Pakartokite įsimintiną eilutę (1Kor 6, 19–20).

- Nupieškite žmogaus kontūrus, prisimindami, kad penki jutimo organai – uoslė, lytėjimas, klausa, rega, skonis – tai penkeri mūsų kūno ir proto šventyklos vartai. Visa tai pažymėkite piešinyje.

- Ką per šiuos vartus jūs galite praleisti?

- Melsdamiesi paprašykite Dievo padėti jums pastebėti, kas kiekvieną dieną per jūsų vartus praeina.

Antradienis

- Perskaitykite 2Kor 6, 16 ir 7, 1. Šie tekstai labai panašūs į mūsų įsimintiną eilutę. Kuo jie panašūs? Kuo skiriasi?

- Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite, kaip šie tikslai siejasi su jūsų gyvenimu ir tarnavimu Dievui.

- Melsdamiesi paprašykite Dievo padėti jums apsaugoti jūsų šventyklos vartus.

Trečiadienis

- Perskaitykite Pat 4, 20–27.

- Pagalvokite apie tokias pramogas, kaip muzika, video, televizorius, žurnalai, internetas, knygos, filmai.

- Išvardykite šiuose dalykuose, kas yra teigiama ir neigiama, kas jus domina.

- Melsdamiesi paprašykite Dievo vedimo ir išminties, kad galėtumėte teisingai pasirinkti pramogas.

Ketvirtadienis

- Praeitą pamokos pagrindą sudarykite planą, kaip pagerinti savo kūno šventyklos priežiūrą.

- Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad jums atsiųstų Šventąją Dvasią, kuri mokytų, kaip prižiūrėti kūno šventyklą ir kaip tarnauti Dievui.

- Šią maldą užrašykite savo dienoraštyje.

Penktadienis

- Kartu su tėvais sukurkite žmogaus kūno apsaugos priemones. Surašykite visas galimybes, kaip, pagal Dievo nurodymus, žmogus turi rūpintis savo kūnu. Pakalbėkite ir apie tai, kokiaje srityje jums labiausiai reikia Dievo pagalbos.

- Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad Jis apsigyventų jūsų kūno ir proto šventykloje.

7 pamoka

ĮKALINTAS PRANAŠAS

Įsimintina eilutė: „Jis yra tasai, apie kurį parašyta: „Štai Aš siunčiu pirma Tavęs Savo pasiuntinį, ir Jis nuties Tau kelią“ (Mt 11, 10).

Tyrinėjimo tekstai: **Mt 11, 1–5.**

Pagrindinė mintis: Netgi su savo abejonėmis mes galime ateiti pas Dievą ir šlovinti Jį. Kai atsiduodame Jėzaus Kristaus vedimui, mūsų tikėjimas stiprėja.

Ar jūs kada nors laukėte žinių iš draugo, kuris išvažiavo į kitą miestą? Gal būt jūs apie jį išgirdote iš kitų žmonių, bet labai norėjote gauti žinutę iš jo paties. Ar abejojate jūsų draugyste?

Jonas gulėjo ant šaltos akmeninės plokštės. Aplinkui buvo tylu. Jis girdėjo tik pelių šnaresį. Daug minčių sukosi jo galvoje ir nedavė jam ramybės. Staiga jis išgirdo kažkieno žingsnius. Jis atsistojo. Kas tai? Pas jį atėjo? Kai žingsniai priartėjo, jis išgirdo gero draugo balsą. Tai buvo vienas iš jo mokinių. Jo širdis nerimo.

– Kokios naujienos, drauge? – švelniai paklausė jis. Po ilgo tylėjimo, jo balsas buvo neatpažįstamas. – Kokios naujienos iš ten? O svarbiausia, ką tu man perduosi nuo Jėzaus?

Mokinys žiūrėjo į Joną pro groteles.

– Mes girdėjome, kad Jėzus pamokslauja ir moko Galilėjos miestuose, mokytojai. Ar mums sekti paskui Jį? Ar Jis nebando užimti tavo vietos? Prašau, pasakyki man, ką daryti, ir aš padarysiu. Aš žinau, kad Dievas su tavimi.

– Ne, ne, – greitai atsakė Jonas. – Argi jūs negirdėjo, ką aš sakiau apie Tą Žmogų? Jis Tas, apie kurį aš sakiau, kad „Po manęs eina stipresnis už mane, kuriam aš nevertas atrišti bato raištelio“. Tu supranti? Jis nutilo, kad pailsėtų jo nusilpęs balsas.

– Štai ką tu turi padaryti. Eik ir surask Jėzų. Užduok Jam klausimą: „Ar Tu Tas, ar mums laukti kito?“ Atnešk man atsakymą. Tada mes sužinosime, ar iš tikrųjų Jis yra Mesijas.

Su šiuo pavedimu išsiuntęs mokinį, Jonas vėl lėtai atsigulė ant akmeninės plokštės.

Viską, ką sakė Jonas, mokinys perdavė kitiems mokiniams, kurie jo laukė prie kalėjimo. Jie tuoju pat nuvyko į Galilėją, kur mokė ir pamokslavo Jėzus. Jiems besiantinant prie tos vietos, kur buvo Jėzus, jie sutiko linksmai nusiteikusius žmones. Įėję į miestą, jie pamatė minią žmonių, tarp kurių buvo daug aklų, invalidų ir kurčių, atėjusių iš gretimų miestų. Jie visi norėjo pamatyti Jėzų, Jo veidą, išgirsti Jo valdingus žodžius ir gauti išgijimą iš Jo rankų. Visame mieste kalbėjo apie Jėzų.

Mokiniai prasiskverbė į miesto centrą, kur dirbo Jėzus.

– Atleisk, mokytojai, kad trukdau Tave, mes atėjome nuo Jono Krikštytojo. Jis pasiuntė mus Tavęs paklausti: „Ar Tu Tas, kuris turi ateiti, ar mums laukti kito?“ Jėzus neatsakė. Jis tęsė Savo darbą. Jis ištiesė Savo ranką vyrui, sergančiam raupsais.

– Prašau, Viešpatie, – tarė vyras, – jei nori, gali mane apvalyti.
 – Noriu, – atsakė Jėzus. – Būk švarus! Vyras, pamatęs ir pajutęs, kad išlaisvintas iš ligos, kuri jį daugelį metų kamavo, pradėjo šaukti ir šokti iš džiaugsmo.

– Šlovė Dievui! – šaukė jis.

Jono mokiniai pagalvojo, kad Jėzus buvo labai užsiėmęs ir gal būt neišgirdo jų klausimo. Todėl jie vėl užklausė.

– Mokytojau, Jonas Krikštytojas atsiuntė mus paklausti Tavęs: „Ar Tu Tas, kuris turi ateiti, ar mums reikia laukti kito?“

Jėzus vėl tylėjo. Jono mokiniai atsisėdo ir pradėjo laukti, tikėdamiesi, kad jiems atsiras galimybė su Juo pasikalbėti. Visą dieną žmonėsėjo pas Jėzų pasigydyti ir išgirsti paprastų ir išminčių žodžių. Saulė jau leidosi už horizonto, o Jėzus vis dar dirbo ir mokė.

Tuo metu, kai Jono mokiniai jau ruošėsi eiti susirasti vietą nakvynei, Jėzus priėjo prie jų.

– Eikite ir pasakykite Jonui, ką jūs matote ir girdite: „Aklieji praregi, raišieji vaikšto, raupsuotieji apvalomi, kurtieji girdi, mirusieji prikeliama ir vargdieniams skelbiama geroji naujiena.

Tuos žodžius ištaręs, Jėzus apsigrėžė ir nuėjo. Žemę jau gaubė sutema. Apstulbę Jono mokiniai kurį laiką stovėjo tylėdami, mąstydami apie tai, ką jie šią dieną pamatė ir išgirdo. Toks paprastas ir tuo pačiu didis Žmogus! Jis jiems priminė Joną. Jie nuėjo miesto gatvėmis ieškoti nakvynės.

– Kitą rytą, anksti, mokiniai išvyko atgal pas Joną. Jie troško kuo greičiau perduoti Jonui Jėzaus žodžius ir papasakoti viską, ką matė ir girdėjo.

Jonas vėl išgirdo žingsnių garsą. Jis atsisėdo, kai jo draugas ir mokinys priėjo prie grotelių.

– Ką tu man atnešei nuo Jėzaus, – nekantriai paklausė Jonas.

Po to, kai jo draugai jam papasakojo viską, ką matė ir girdėjo, Jono širdis nurimo.

– Tai yra Jis, – tyliai ištarė Krikštytojas. – Eik ir sek paskui Jį.

Sabata

- Šios pamokos turiniu ir įspūdžiais pasidalykite su tėvais ir draugais.

Sekmadienis

- Perskaitykite pasakojimą „Įkalintas pranašas.“

- Paprašykite savo šeimos narių, kad padėtų jums padaryti sieninį plakatą, ant kurio užrašytumėte įsimintiną eilutę. Pakabinkite jį ten, kur patiks visiems šeimos nariams. Pradėkite mokytis įsimintiną eilutę

- Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad parodytų jums, ko šią savaitę Jis nori jus išmokyti.

Pirmadienis

- Perskaitykite Mt 11, 1–15.

- Įsivaizduokite, kad jūs esate vienas iš Jono mokinių, kuris tą dieną viską matė ir girdėjo, ką Jėzus darė. Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite žinutę Jonui apie tai, ką matėte ir girdėjote.

- Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad parodytų jums, ką Jis šiandien daro dėl jūsų.

Antradienis

- Kaip jūs galvojate, ką Jonas jautė po to, kai jūs jam viską papasakojote?

- Ką jūs jaustumėte, jeigu būtumėte jo vietoje?

- Savo dienoraštyje šią savaitę užrašykite visus Dievo atsakymus į jūsų maldas.

- Melsdamiesi pasistenkite kiekvieną maldą pradėti dėkodami ir garbindami Dievą už viską, ką Jis jums daro.

Trečiadienis

- Vėl perskaitykite Mt 11, 1–15.

- Su draugais apsvarstykite, koks galėjo būti Jono su jo mokiniu pokalbis? Pagalvokite, ar mes savo gyvenime galime patirti tai, ką patyrė Jonas? Dabar suvaidinkite šį pokalbį. Pademonstruokite jį penktadienį per šeimos pamaldas arba per Sabatos mokyklos pamoką.

Ketvirtadienis

- Prisiminkite atvejį, kai Dievas atsakė į jūsų maldas, kada nelaukėte.

- Jeigu jūs galite visa tai aprašyti jausmingai, metaforų pagalba, tai parašykite, kaip tai atrodė, kvėpėjo, skambėjo, koks skonis ir t.t.? Pavyzdžiui, tai buvo panašu į oro šviežumą po lietaus, panašu į banano skonį, jausmas kaip valtyje, plaukiant sraunia upe.

- Jeigu yra galimybė, visa tai, ką užrašėte, išbandykite, prisimindami Dievo meilę. Pavyzdžiui, suvalgykite bananą.

Penktadienis

- Suraskite ir perskaitykite šiuos Biblijos tekstus: Ps 91, 4; 1Kor 1, 8–9; 10,13.

- Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašytas mintis palyginkite su šiais tekstais ir savo pačių įsitikinimais Dievo ištikimybe. Ar yra kokios nors priežastys, dėl kurių galima abejoti Dievo ištikimybe?

- Jums patinkančius tekstus papasakokite per šeimos pamaldas ar per Sabatos mokyklos pamokas.

- Per šeimos pamaldas suvaidinkite tą pokalbį, kurį užrašėte trečiadienį.

8 pamoka

KO KLAUSYTI?

Įsimintina eilutė: „Dėl Dievo gailestingumo raginu jus, broliai, aukoti savo kūnus kaip gyvą, šventą, Dievui patinkančią auką, kaip dvasinį garbinimą“ (Rom 12, 1).

Tyrinėjimo tekstai: **Mato 14, 1–13.**

Pagrindinė mintis: Pašvęsdami Dievui savo sveiką kūną ir protą, mes tarnaujame Jam.

Ar kada nors dėl blogo ryšio jums nutrūko telefoninis pokalbis? Jūs, turbūt, buvote nepatenkinti. Tokį nepasitenkinimą patiria Dievas, kai bando bendrauti su žmonėmis, kurių protai aptemdyti kenksmingų medžiagų ir trukdo priimti Jo paprastus meilės žodžius.

Daugelį dienų Jonas Krikštytojas praleido kalėjime. Jis daug galvojo apie dienas, praleistas prie Jordano upės. Jis prisiminė rytinius bėgiojimus pakrante; ilgas, ramias valandas bendraujant su Dievu, o taip pat, kaip jis pamokslaudavo tūkstančiams vyrų, moterų ir vaikų, kurie paskui iš eilės pasikrikštijo. Jis prisiminė niurnančius, piktus kunigus ir vadus, kurie norėjo, kad jis nutiltų ir išnyktų.

Pats šios srities valdytojas Erodas Antipa noriai klausėsi Krikštytojo. Jonas prisiminė tą dieną, kai jį pamatė minios priekyje.

– Atgailaukite ir krikštykitės! – pamokslavo Jonas. Meskite savo egoizmą, melą, išdidumą, svetimavimą. Nesekite Erodo pavyzdžiu, kuris paėmė savo brolio žmoną. Atgailaukite ir krikštykitės! Pasiruoškite Dievo karalystei. Mesijas jau atėjo!

Jonas akies krašteliu matė Erodą. Karalius drebėjo. Erodas palaukė, kol žmonės išsiskirstė į namus, ir pasikalbėjo su Jonu. Nuo to laiko jie dažnai kalbėdavo.

Kai Erodas po pokalbių su Jonu grįžo namo, jis nesielgė taip, kaip anksčiau.

Jo žmona Erodiada, kurią jis paėmė iš brolio, nesidžiaugė šiuo pasikeitimu.

– Neklausyk to pranašo! – reikalavo ji.

– O jeigu jis teišus ir mes turime išsiskirti? Mes suteikiame žmonėms sielvartą, o be to, tai baisus pavyzdys.

– Nustok taip kalbėjęs! – piktinosi Erodiada. – Būk vyras ir areštuok tą dykūną už įžeidimą! Kad jis mums netrukdytų, įmesk jį į Machedono kalėjimą. Jeigu tu to nepadarysi, aš su tavimi nebesikalbėsiu. Ji apsisuko ir greitai išėjo iš kambario.

Erodas paklausė ne Jono patarimo, o Erodiados. Jis neturėjo gyventi su šia moterimi, bet negalėjo gyventi ir be jos.

Bėgo dienos. Kartais Erodas ateidavo į kalėjimą pasikalbėti su įkalintu pranašu. Jonas visada kalbėjo tiesą, bet nesąžiningas Erodas nepriėmė Jono tiesos. Jis negalėjo daryti tai, ką kalbėjo Jonas, ir tuo metu negalėjo nužudyti šio žmogaus, kaip norėjo Erodiada.

Erodiada kūrė planus, kaip sunaikinti pranašą, kuris jai trukdė gyventi. Pagaliau jai atsirado galimybė. Savo gimtadienio proga Erodas suruošė didelį pokylį. Ant stalų buvo brangios vaisės ir alkoholiniai gėrimai. Už stalų sėdėjo žmonės, kuriems Erodas norėjo padaryti didelį įspūdį ir kurie norėjo padaryti įspūdį Erodiui.

Erodiada įkalbinėjo jį gerti ir valgyti, kad pamirštų problemas.

– Štai, išgerk vyno ir atsipalaiduok, aš turiu tau siurprizą.

Tą vakarą Erodiui sąžinė neprabudo. Jis pasidavė įkalbinėjimams. Šokėjų grupelė išsiskirstė į šalis. Sklido kerintys muzikos garsai, ir mergaitė lengvai pradėjo šokti. Šokdama ji vis arčiau prieidavo prie karaliaus.

Erodiados ir Pilypo duktė Salomėja buvo netikėta karaliaus linksmintoja. Nepaprastai graži, ji buvo labai panaši į motiną. Ji patraukė visų svečių ir Erodo dėmesį. Žiūrėdamas į ją, jis patyrė tuos pačius jausmus, kaip pirmą sykį susitiko Erodiadą. Jis jau nebegalėjo blaiviai mąstyti. Jis jau visiškai nebemastė.

Šokiui pasibaigus, Erodas pakvietė Salomėją prie savo stalo. Jis norėjo padaryti įspūdį ne tik mergaitei, bet ir visiems svečiams. Jis norėjo parodyti savo valdžią ir nuoširdumą, bet jo žodžiai skambėjo nesuprantamai:

– Nuostabu, nuostabu. Tavo šokis buvo nuostabus. Sakyk man, ko tu tikrai nori, viską išpildysiu. – Jis sužagsėjo ir kvailai nusišypsojo.

Kai kurie iš svečių, kurie dar galėjo mąstyti, įdėmiai pasižiūrėjo į mergaitę. Kaip ji atsakys į tokį neprotingą dosnumą? Ar ji nereaguos į jo pasiūlymą, ar pasinaudos tuo, jog girtas patėvis negali blaiviai mąstyti?

Salomėja nubėgo pas motiną pasitarti. Erodiada kažką pašnibždėjo jai į ausį, ir mergaitė sugrįžo pas Erodą, kuris vis dar murmėjo: „Pusę savo karalystės, pusę savo karalystės“.

Salėje visi nutilo, kai Salomėja drąsiai atsistojo prieš Erodą ir pareiškė:

– Aš noriu dubenyje Jono Krikštytojo galvos.

Erodas pradėjo juoktis. Jis nusprendė, kad Salomėja taip pat girta ir juokauja.

– Nėra iš ko juoktis. – Jos akys spindėjo. Erodas pastebėjo, kaip šiuo momentu ji labai panaši į savo motiną.

Erodas pasižiūrėjo į savo svarbius svečius, laukdamas jų reakcijos, paskui pažvelgė į Erodiadą ir vėl į Salomėją. Jis neturėjo drąsos priimti teisingo sprendimo. Jis pasikvietė tarną, kad tas perduotų žinią vyriausiajam budeliui Macherono kalėjime.

Prieš prasidedant nakčiai, Salomėja ir Erodiada savo rankose laikė dubenį, kuriame buvo kraujuota Jono Krikštytojo galva, o Erodas prarado paskutinį savo sąžinės lašelį.

Sabata

- Šios pamokos turiniu ir įspūdžiais pasidalykite su tėvais ir draugais.

Sekmadienis

- Perskaitykite pasakojimą „Ko klausyti?“

- Suraskite švarų popieriaus lapą. Jo visus kraštus apiplėšykite, o centre užrašykite įsimintiną eilutę. Susukite lapą kaip ritinį ir padėkite matomoje vietoje.

- Melsdamiesi padėkokite Jėzui už Jo auką už mus.

Pirmadienis

- Perskaitykite 1Kor 10, 31 ir Pat 3, 5–6.

- Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite, kaip mes galime šlovinti Dievą.

- Sutinkamai su Patarlių knygos eilutėmis, kaip mes galime surasti tai, kas pašlovintų Dievą?

- Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad jums parodytų, ko jums dar trūksta, kad galėtumėte pilnavertiškai tarnauti Jam.

Antradienis

- Perskaitykite Mt 14, 1–13.

- Su kuo nors iš suaugusių apsvarstykite, kaip Jonas savo gyvenimu ir mirtimi pašlovino Dievą. Pakalbėkite apie tai, kaip jūs galite kiekvieną dieną šlovinti Dievą.

- Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad padėtų jums šlovinti Jį, pašvenčiant Jam savo sveiką kūną ir protą.

Trečiadienis

- Perskaitykite Mk 6, 17–28.

- Šios istorijos herojai patyrė įvairius jausmus. Kas juos paskatino taip kalbėti ir daryti? Išvardykite tuos jausmus.

- Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite, kaip būtų pasibaigusi istorija, jeigu jos herojai būtų elgęsi teisingai.

- Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad Jis vadovautų jūsų jausmams ir emocijoms, kad jūs savo pasirinkimu galėtumėte Jį pašlovinti.

Ketvirtadienis

- Suraskite informacijos, kaip jūs galite sveikai išlaikyti savo kūną ir protą. Į šią informaciją įtraukite ir medžiagas bei veiksmus, kurie kenkia kūnui ir protui.

- Pagalvokite, kaip šias žinias dabar panaudoti, kad galėtumėte padėti kitiems, kurie kenčia dėl neteisingo gyvenimo būdo.

- Melsdamiesi paprašykite Dievo parodyti tuos žmones ir išmokyti jus, kaip jiems padėti.

Penktadienis

- Pagalvokite apie tai, kaip kava, tabakas, alkoholis ir kitos kenksmingos medžiagos paveikia mūsų smegenis, nervų sistemą ir visus gyvybinius procesus, vykstančius kūne. Savo dienoraštyje parašykite laišką Dievui. Papasakokite Jam, ko jūs atsisakėte, kad nenutrauktumėte bendravimo su Juo.

- Papasakokite tėvams ir draugams apie savo apsisprendimą. Melskitės, kad kiekvieną dieną laikytumėtės savo nuostatos ir tokiu būdu šlovintumėt Dievą.

9 pamoka

TĖVO NUMYLĖTINIS

Įsimintina eilutė: „Gerbkite visus, mylėkite brolius, bijokite Dievo, gerbkite karalių“ (1 Pt 2, 17).

Tyrinėjimo tekstai: Pradžios 37, 1–11.

Pagrindinė mintis: Su kiekvienu Dievo šeimos nariu mes elgiamės pagarbiai ir draugiškai.

Ar jūs turite brolių ir seserų? Ar visada su jais sutariate? Kas įvyksta, jeigu jūsų šeimos nariai pykstasi vienas su kitu arba negerai elgiasi?

Karšta vasaros saulė kepino avių kaimenę, kuri ganėsi dykumoje. Iš pradžių Juozapui patiko ganyti avis, bet dabar jis tiesiog negalėjo pasilikti lauke. Jam buvo sunku bendrauti su savo vyresniaisiais broliais. Dažnai jie būdavo pikti ir nedraugiški. Juozapas apie tai pasakė tėvui.

Jokūbas mylėjo Juozapą labiau už kitus savo sūnus, nes jis gimė iš jo mylimosios žmonos Rachelės. Kadaiše jam teko ilgai laukti, kad galėtų ją vesti. Jokūbas labai mylėjo Juozapą. Vieną rytą Jokūbas pasikvietė jį.

„Įdomu, ko jis nori“, – smalsiai pagalvojo Juozapas.

– Juozapai, aš tau kažką turiu, – pradėjo Jokūbas, rodydamas sūnui puošnų apdarą.

– Tėti, kas tai? – Kol tėvas vartė apdarą, Juozapas stengėsi neparodyti savo jausmų.

– O! – nustebęs sušuko Juozapas, – tai man? – Jo balsas sudrebėjo, kai jis atsargiai prisilietė prie plataus, puošnaus chalato. – Aš niekada nebuvau matęs panašaus. Kodėl man?

– Aš noriu jį padovanoti tau. Tu mano brangiosios Rachelės vyresnysis sūnus, – bandė paaiškinti Jokūbas. Tėvas maloniai šypsojosi, padėdamas Juozapui pasimatuoti chalata.

– Dėkui, tėti! – Juozapas pasižiūrėjo į save, kaip atrodo su nauju chalatu. – Jis turbūt labai brangus. Aš niekada nemačiau tokių spalvų. Su juo aš jaučiuosi kaip karaliaus sūnus. – Juozapas apkabino tėvą ir padėkojo už jo meilę.

Kai vakare broliai iš lauko sugrįžo namo, jie savo jaunesnįjį brolių sutiko karališkai apsirengusį. Jie paniuro ir tarpusavyje pradėjo svarstyti, kodėl tėvas taip myli Juozapą? Kuo nusipelnė Juozapas tokios dovanos? Jis taip sunkiai nedirba kaip jie. Juk šis chalatas ne darbui lauke skirtas. Tai nesąžininga. Jie vieni sunkiai dirbo. Tėvas turėtų būti jiems teisingesnis.

Praėjo keletas dienų. Vyresnieji broliai vis dar buvo nuliūdę dėl chalato ir tai buvo pagrindinė jų pokalbio tema. Bet vieną rytą Juozapas dar labiau juos supykėdė.

– Aš noriu jums papasakoti kažką keisto, – per pusryčius pradėjo Juozapas.

„Kas dar?“ – pasipiktinę galvojo broliai.

– Šią naktį aš sapnavau nepaprastą sapną, – tęsė Juozapas. – Mes visi lauke rišome pėdus. Staiga mano pėdas atsistojo ir stovėjo, o jūsų pėdai susirinko aplink ir žemai nusilenkė mano pėdai. Kaip jūs galvojate, ką tai reiškia? – tiesdamas broliui duonos gabalą, klausė Juozapas.

– Nusilenkė prieš tave? – piktinosi jie. – Kas tu esi, kad mes rodytume tau pagarbą. Tau, pačiam jauniausiam? – paniekinamai nusišypsojo broliai.

Broliai išėjo į darbą dar labiau nekęsdami Juozapo negu anksčiau. Bet netrukus po to savo šeimai Juozapas papasakojo kitą sapną.

– Gal būt jūs manimi nepatikėsite, bet aš sapnavau kitą sapną, – aiškino Juozapas.

– Ką gi šį kartą, sapnuotojau? – juokėsi broliai. Jo naujas puošnus chalatas ir sapnai jau labai įkyrėjo.

– Aš sapnavau, kad saulė, mėnulis ir vienuolika žvaigždžių man lenkėsi.

– Ką gi reiškia tas tavo sapnas, sūnau? – piktai paklausė tėvas. – Ar tu nori pasakyti, kad aš, tavo motina ir visi tavo broliai nusilenksime tau? Ar ne per daug didžiuojiesi?

Ne švelnesnis buvo ir brolių atsakymas.

– Sapnuotojas! Egoistas, pasipūtęs išdidus vaikėzas! Ką prisigalvojo! Jis pasakos mums savo sapnus! – jie atsistojo ir supykę išėjo į savo palapines.

Po to broliai dar labiau neapkentė Juozapo. Jie pavydėjo jam, kadangi jis buvo mylimiausias jų tėvo sūnus. Kai Juozapas būdavo su naujuoju apdaru, broliai negalėjo į jį žiūrėti. Jų širdys prisipildė

pykčio. O Jokūbas mąstė apie tai, ką sapnavo Juozapas: „Gal būt Dievas norėjo Juozapui parodyti ateitį? Gal būt Jis parodė man ir mano šeimai Savo planą?“ Jokūbas viską giliai įsiminė ir šių įvykių negalėjo pamiršti. Dabar jis nesuprato, bet vėliau jis supras Dievo planą visai jo šeimai.

Sabata

- Šios pamokos turiniu ir įspūdžiais pasidalykite su tėvais ir draugais.

Sekmadienis

- Perskaitykite pasakojimą „Tėvo numylėtinis.“
- Nupieškite Juozapo chalata. Ant piešinio užrašykite įsimintiną eilutę ir pradėkite ją mokyti.
- Melsdamiesi padėkokite Dievui, kad turite šeimą.

Pirmadienis

- Perskaitykite Pr 37, 1–11.
- Ar jums teko patirti sielvartą dėl to, kad kažkas jus vertino labiau už kitą ir teikė jums pirmumą? Ką jūs tada jautėte? Kaip jūs vertinate vieną žmogų lyginant su kitu? Kuriam teikiate pirmenybę? Kaip jūs galvojate, ką jaučia tas žmogus? Ką jaučia jūsų draugai?
- Atsakymus užrašykite savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje.

Antradienis

- Palyginkite Pr 37, 3–4 su 1Tim 5, 21.
- Kaip jūs galvojate, kodėl Jokūbas Juozapą mylėjo labiau, negu kitus sūnus?
- Paklauskite keturių ar penkių savo draugų, ar jų šeimose yra numylėtinių.
- Melsdamiesi padėkokite Dievui už Jo vienodą meilę ir malonę, teikiamą visiems.

Trečiadienis

- Įdėmiai perskaitykite Pr 37, 7–9.
- Palyginkite abu sapnus. Kiekvienam sapnui sugalvokite pavadinimą.
- Prisiminkite tą atvejį, kai jautėte, jog Dievas atskleidė Savo valią jums ir jūsų šeimai. Apie tai užrašykite savo dienoraštyje ir parašykite padėką Dievui.

Ketvirtadienis

- Vėl perskaitykite Pr 37, 1–11.
- Parašykite eiles ar giesmę apie dėmesį ir pagarbą žmonėms.
- Pavaizduokite, ką užrašėte, savo šeimai ir draugams.

Penktadienis

- Įsivaizduokite, kad jūs esate vienas iš dešimties Juozapo brolių. Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje parašykite laišką savo tėvui Jokūbui. Papasakokite jam, ką jūs jaučiate, kai jis daugiau dėmesio skiria Juozapui, o jūsų ir kitų brolių nepastebi.
- Jeigu panašūs atvejai ir sunkumai yra jūsų šeimoje, paprašykite Dievo, kad Jis vadovautų jūsų šeimai, ir apie tai pakalbėkite su savo tėvais.

10 pamoka

PARDUODAMAS BROLIS

Įsimintina eilutė: „Kas kalba tiesą, tas sąžiningai liudija, o melagingas liudytojas kalba apgaulingai“ (Pat 12, 17).

Tyrinėjimo tekstai: **Pr 37, 12–17.**

Pagrindinė mintis: Mes gerbiame kitus, kai su jais elgiamės sąžiningai ir teisingai.

Ar kada nors patyrėte, kad jūsų draugai ar šeimos nariai jūsų nesuprato? Ar neatrodo jums, kad jūs negalite su jais bendrauti? Kas būtų atsitikę, jeigu jūs būtumėte sakę tiesą su meile?

– Štai eina sapnuotojas! Atsikratykime jo kartą ir visam laikui! – pamatę Juozapą, artėjantį per lauką prie jų stovėjimo vietos, broliai susirinko kartu. – Tėvas jį pasiuntė, kad vėl patikrintų mus.

Pats vyriausias, Rubenas, tarė:

– Paklauskite, neužmuškite jo, geriau įmeskime jį į duobę. O tuo metu pagalvosime, kaip teisingiau su juo pasielgti. Juk jis mūsų brolis. – Kai broliai bus užsiėmę, Rubenas tikėjosi išgelbėti Juozapą.

Kai Juozapas priėjo arčiau, broliai pradėjo įvairiausiais žodžiais įžeidinėti jį. Jie jį sučiupo, atėmė iš jo puošnųjį apdarą, kurį padovanojo tėvas, ir įmetė jį į tuščią, gilią duobę, kuri buvo netoli. Dėl to, kas atsitiko su Juozapu, visada truputį neryžtingas Rubenas nenorėjo turėti nemalonumų su tėvu, bet jis nenorėjo pasirodyti bailiu prieš brolius. Jis išėjo pagalvoti, kaip geriau pasielgti, kad taika būtų tarp visų.

Broliai buvo patenkinti. Jie gerai nusiteikę sėdo valgyti pietų, kuriuos jiems atnešė Juozapas. O Juozapas sumuštas, nuliūdęs ir alkanas sėdėjo nešvarioje, tamsioje duobėje ir jautė sklandantį maisto kvapą. Kurį laiką jis šaukė brolius, tikėdamas, kad kuris iš jų pasigailės ir duos jam valgyti. Bet viskas buvo beprasmiška.

Kol broliai valgė, vienas iš jų horizonte pastebėjo karavaną. Kai kurie atsistojo, norėdami įsitikinti, kas tai yra.

– Tai karavanas! – sušuko vienas iš brolių. Pagal kupranugarių ėjimo kryptį buvo galima spėti, kad jie eina į Egiptą.

Judas tarė:

– Gal geriau paroduokime jį, negu užmuškime? – likusieji pasižiūrėjo į jį, lyg šis juokautų. – Tada jo mirtis nebus ant mūsų sąžinės, – tęsė jis. Nepaisant to, kad kai kurie iš brolių iš tikrųjų norėjo užmušti Juozapą, galų gale jie sutiko su Judo planu.

Tuo metu karavanas prisiartino. Broliai Juozapą ištraukė iš duobės. Jie pradėjo derėtis su pirkliais, norėdami daugiau gauti už jaunuolį.

– Ką! Aš neparduočiau netgi sergančios karvės už tokią kainą! – ginčijosi vienas iš brolių su svetimtaučiais.

– O aš nupirkčiau visą bandą avių, o ne vieną vergą, – tikino pirklys. Jie ilgai ginčijosi ir galų gale sutarė abiemis priimtina kainą.

Kai Juozapas suprato, kas vyksta, jis negalėjo patikėti savo akimis ir ausimis, ir tikrai tada, kai pirkliai nuvedė jį prie kupranugarių, jis suprato, kad tai ne sapnas. Jis pradėjo šaukti ir maldauti brolių, kad jį paimtų nuo šių žmonių. Jis šaukė jiems apie tėvą, bet broliai nenorėjo klausyti. Vyrai jį pririšo prie kitų vergų virtinės. Virvės labai spaudė riešus.

Jis pamatė, kaip broliai skaičiavo pinigus. Verkdamas, klupdamas, pririštas jis nusekė pasukui karavaną. Paskutinį kartą Juozapas nukreipė maldaujantį žvilgsnį į brolius. Ką jis jiems blogo padarė? Ką gi dabar jam daryti? Jis nusprendė, kad vienintelis, kas gali jam padėti, tai Dievas, apie kurį visada kalbėdavo jo tėvas. Daugiau jis neturėjo į ką kreiptis. Juozapas tvirtai nusprendė, kad dabar jo tėvo Dievas bus ir jo Dievas.

Praėjus kuriam laikui, Rubenas sugrįžo į stovyklą, tikėdamasis išgelbėti Juozapą ir sugrąžinti jį tėvui. Jis sustojo prie duobės, pažvelgė į dugną.

– O Dieve, kur Juozapas? Jis pabėgo? Ką gi man daryti? Ką aš dabar pasakysiu tėvui? – nusiminė jis, nežinodamas apie brolių poelgį.

O tuo metu jo broliai papjovė ožiuką ir tepė jo krauju Juozapo apdarą.

– Kur Juozapas? – priėjęs prie brolių, ryžtingai paklausė Rubenas.

– Pamiršk Juozapą, – pasakė broliai Rubenui. – Kai tėvas pamatys ant jo drabužių kraują, tai pagalvos, kad Juozapą sudraskė laukinis žvėris. Mes pasakysime, kad tai radome prie kelio. – Jie pasijuokė iš to, kaip gudriai viską sugalvojo, ir pradėjo ruošti ožiuko mėsą vakarienei.

Po keleto dienų jie sugrįžo pas tėvą. Kai jie atėjo į savo palapines, tai Jokūbui jie parodė sukruvintą Juozapo drabužį. Kaip broliai ir tikėjosi, tėvas nusprendė, kad Juozapą sudraskė laukinis žvėris. Tėvas labai verkė ir liūdėjo. Niekas negalėjo jo paguosti.

Broliai tyliai išsiskirstė į palapines pas savo šeimas. Dabar tai, ką jie padarė, nebeatrodė taip protinga. Jie atsikratė Juozapo, bet dabar jiems reikės ilgai gyventi su liūdinčiu tėvu.

Sabata

- Šios pamokos turiniu ir įspūdziais pasidalykite su tėvais ir draugais.

- Papasakokite jiems iš savo gyvenimo atvejį, kai jūs nesuprato.

Sekmadienis

- Perskaitykite pasakojimą „Parduodamas brolis.“

- Nupieškite sceną. Ant jos užrašykite įsimintiną eilutę, padėkite matomoje vietoje ir pradėkite ją mokyti.

- Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad parodytų jums, kaip šią savaitę visur būti teisingu liudytoju.

Pirmadienis

- Perskaitykite Pr 37, 12–35.

- Ar kada nors sakėte netiesą? Ar sutikote su kieno nors melu, žinodami, kad tai yra melas, ar jūs stengėtės įrodyti tiesą?

- Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite, kas tokiose situacijose su jumis atsitiko.

Kaip būtų buvę galima pasielgti geriau?

Antradienis

- Perskaitykite Pr 37, 21 ir 29–32.

- Naujai perrašykite Rubeno istoriją, kurioje, norėdamas išgelbėti Juozapą, būtų pasielgęs kitaip. Įsivaizduokite, kad jūs esate Rubenas. Sugalvokite trumpą pokalbį su tėvu, aiškindami jam, kas atsitiko su Juozapu ir ką darėte jūs.

- Melsdamiesi paprašykite Dievo duoti jums jėgos ir ryžto būti sąžiningais.

Trečiadienis

- Perskaitykite 1Tes 5, 15; Hbr 12, 14–15; 1Pt 3, 8–9.

- Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite, kokius tris dalykus iš šių eilučių mes turime daryti?

- Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad parodytų jums, kaip tai, kas parašyta, pritaikyti savo gyvenime.

Ketvirtadienis

- Abėcėlinėje rodyklėje ar Biblijos žinyuose suraskite kuo daugiau tekstų apie tiesą ir sąžiningumą.

- Panaudodami viską, ką galite rasti savo namuose, sukurkite paveikslą, skulptūrą ar dar ką nors, kur galėtumėte pavaizduoti tiesą ir sąžiningumą.

- Melsdamiesi paprašykite Dievo paaiškinti jums, kaip jūs galite atsiskleisti kūryboje.

Penktadienis

- Perskaitykite kartu su šeima pasakojimą „Parduodamas brolis.“

- Jeigu galima, papasakokite savo šeimos nariams atvejį, kai su jumis neteisingai pasielgė. Arba paprašykite atleisti jų ir Dievo už jūsų pasakytą melą.

- Dabar, kai jūs atgailaujate ir Dievas jums atleido, atleiskite ir sau, ir paprašykite, kad Dievas suteiktų jums jėgų daugiau nekartoti panašių klaidų.

11 pamoka

TO JAU PER DAUG

Įsimintina eilutė: „Tad mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela, visu protu ir visomis jėgomis. Mylėk savo artimą kaip save patį. Nėra įsakymo, didesnio už šiuodu“ (Mk 12, 30–31).

Tyrinėjimo tekstai: **Pr 39, 1–20.**

Pagrindinė mintis: Mes parodome pagarbą kitiems, jeigu skaitomės su savo ir kitų leistinomis ribomis.

Įsivaizduokite, kad jūs užsiėmę savo reikalais, stengiatės daryti viską gerai, vengiate nemalonumų ir staiga kažkas pradeda jus trukdyti ir prašo padaryti kažką negero. Ar jums neatrodo, kad šioje situacijoje lengviau atsisakyti, negu teisingai pasielgti. Kaip jūs pasielgsite? Bet saugokitės, jus gali apkaltinti tuo, ko nepadarėte.

Aukštas, gražus, jaunas dvidešimt penkerių metų vyras greitai žingsniu ėjo į Potifaro namus. Jis buvo gražiai nuaugęs ir energingas. Jaunuolis ėjo taip, lyg jis už viską atsakytų.

Iš tikrųjų, jau dešimt metų, kai Juozapas vergauja Potifaro namuose. Iš pradžių, kaip ir daugelis kitų vergų, dirbo nepaprastai turtingo šeimininko namuose. Bet Potifaras, matydamas jo darbštumą ir sąžiningumą, vis labiau juo pasitikėjo ir vieną kartą padarė Juozapą atsakingu už viską, kas yra jo namuose.

Nuo karštos Egipto saulės Juozapas slėpėsi viešame namo hole, kur buvo austinis kilimas ir įvairūs poliruoti baldai. Jis gerai žinojo visas istorijas, kaip šie daiktai buvo nupirkti. Jis žinojo ir pažino kiekvieną augalą puikiame sode ir balkone. Jis pažino visus vergus ir vadino juos vardais, kurie ruošė skanius pietus, auksu serviravo stalą pietums.

Juozapas buvo draugiškas ir ištikimas. Atrodė, kad Dievas laimino viską, prie ko jis prisilietė. Potifaras jau seniai pastebėjo ypatingus Juozapo talentus. Ir dabar jis paliepė Juozapui sutikti svarbius valstybinius asmenis ir mokslininkus, kurie atvykdavo į jo namus. Juozapas labiau buvo panašus į sūnų negu į vergą. Bet greitai viskas pasikeitė.

Kai Juozapas, vykdydamas šeimininko nurodymą, užlipo į antrą aukštą, kuriame gyveno šeimininko šeima, kaip visada Potifaro žmona priėjo prie jo. Juozapas galvojo, kad ji rengiasi išeiti.

– Juozapai, tu jau išeini? – Moteris bandė prieiti arčiau prie Juozapo. Juozapas žinojo, kad geriausia greičiau išeiti.

– Ponia, aš jau išeinu ir netrukdysiu jums. Juozapas greitai pasiėmė tai, dėl ko buvo atėjęs, ir apsigrėžė išeiti, bet šeimininkė uždarė prieš jį duris.

– Juozapai, minutėlei pasilik su manimi. Kas apie mus sužinos? Be mudviejų čia daugiau nieko nėra. Kas čia blogo, jei tu man suteiksi laimės? – dabar ji priėjo visai arti Juozapo.

– Ponia, jūsų vyras man patikėjo visus namus, viską, kas čia yra. Bet jūs jo žmona, o ne tai, ką jis man patikėjo. Ir dar tai, ko jūs iš manęs prašote, yra nuodėmė prieš mano Dievą, o aš nenoriu Jo liūdinti.

Juozapas vėl gręžėsi išeiti, bet Potifaro žmoną, įsikabinusi į jo drabužius, pasakė:

– Tu pamiršai, kas esi? Tu neišeisi, – rūščiai ištarė ji. Juozapas bandė ištrūkti, bet ji stipriai jį laikė už drabužio. Vienu trūktelėjimu jis išsilaisvino, palikęs drabužį jos rankose, ir greitai, kiek tik galėjo, nubėgo į savo kambarį.

Tą vakarą Juozapas nerimavo dėl to, kas jo laukė po viso to. Ilgą laiką viskas klostėsi kuo puikiausiai. Paprastas svetimtautis berniokas tapo šių turtingų namų dvariškiu ir buhalteriu. Bet jis žinojo, kad netrukus viskas pasikeis, kaip pasikeitė jo gyvenimas, kai broliai jį pardavė izmaelitams.

Juozapas išgirdo besiertinančius žingsnius.

– Pasiimk savo žmones ir palik mane su Juozapu, – įsakė Potifaras sargybiniams. Juozapas niekada nebuvo girdėjęs tokio tono jo balse. Potifaras įėjo į jo kambarį.

– Mano žmona man sakė, kad tu bandei ją suvedžioti. – Jis pažvelgė Juozapui į akis. Jam buvo sunku kalbėti. – Ji man sakė, kad tu bandei ją jėga paimti. Ar tiesa?

– Mano šeimninke, aš niekada nieko nedarau, kas užtrauktų gėdą jūsų namams ar mano Dievui. Man sunku apie tai kalbėti, mano šeimninke, bet jūsų žmona priėjo prie manęs ir aš jai pasakiau „Ne“.

– Bet ji parodė man tavo chalata. Ji sakė, kad tu jį palikai pas ją, kai ji pradėjo šauktis pagalbos.

– Mano šeimninke, užtikrinu jus, aš tikrai niekada taip nepadaryčiau.

Susijaudinęs Potifaras nulenkė galvą. Juozapas niekada jo nenuvylė. Jeigu Juozapas sako tiesą, tai jo žmona jam meluoja. Potifarui buvo du pasirinkimai. Jis turi arba užmušti Juozapą, arba įmesti į kalėjimą. Jis truputį pagalvojo, po to pasakė:

– Tave įmes į karaliaus kalėjimą.

Potifaras pasišaukė sargybinius ir įsakė:

– Imkite Juozapą ir nuveskite į karaliaus kalėjimą. Bet nesuteikite jam skausmo.

Eidamas į kalėjimą, Juozapas mąstė, kaip visą tą laiką Dievas buvo su juo. Jis žinojo, kad Viešpats, kaip ir anksčiau, bus su juo šiame naujame išbandyme. Juozapas mylėjo Viešpatį Dievą visa širdimi ir gerbė visus aplinkinius žmones.

Sabata

- Šios pamokos turiniu ir įspūdžiais pasidalykite su tėvais ir draugais.

-Sekmadienis

- Perskaitykite pasakojimą „To jau per daug.“

- Nupieškite kelio ženklą, ant jo užrašykite įsimintiną eilutę ir padėkite matomoje vietoje.

Pradėkite mokytis įsimintiną eilutę.

- Melsdamiesi šlovinkite Dievą už Jo įstatymus, kurie išreiškia Jo meilę mums.

Pirmadienis

- Vėl perskaitykite Pr 39, 1–20.

- Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje nupieškite visus kelio ženklus, kuriuos tikėtai atsimenate. Prieš kiekvieną ženklą užrašykite, kaip jis perspėja vairuotoją arba kaip jis padeda vairuotojui gerbti kitus vairuotojus.

- Melsdamiesi padėkokite Dievui už vadovavimą jums tarpusavio santykiuose su kitais žmonėmis.

Antradienis

- Perskaitykite 10 Dievo įsakymų Išėjimo 20, 3–17.

- Popieriaus lapo viršuje nupieškite didelį ženklą, o centre užrašykite „Mylėk Viešpatį Dievą visa širdimi, visa siela, visu protu“. Po to po šiuo ženklu nupieškite šešis mažus ženklus ir kiekviena iš jų užrašykite savo variantus iš Išėjimo 20, 12–17.

- Šalia kiekvieno ženklų užrašykite, nuo ko šis įsakymas apsaugo žmogų arba kaip jis padeda gerbti kitus žmones.

Trečiadienis

- Perskaitykite Pat 1, 10–19.
- Dešimt įsakymų nurodo mums, kaip su meile ir pagarba turime elgtis su kitais žmonėmis.
- Šiuos tekstus su kuo nors aptarkite ir pakalbėkite apie tai, kokias ribas jaunas žmogus yra gundomas pažeisti.

Ketvirtadienis

- Perskaitykite Pat 3, 1–8.
- Įsivaizduokite, kad šios eilutės, tai Dievo laiškas, adresuotas jums. Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje parašykite laišką Dievui, atsakydami į Jo prašymus.
- Šį laišką Dievui perskaitykite garsiai.

Penktadienis

- Perskaitykite Ps 119, 1–16.
- Pasiūlykite tėvams 119 psalmę paskaityti vakare per šeimos pamaldas. Jeigu įmanoma, tegu visi šeimos nariai iš eilės šią psalmę paskaito. Apsvarstykite, ką ši psalmė mums sako apie Dievo duotas mums ribas.
- Melsdamiesi šlovinkite Dievą už Jo meilę, per kurią Jis mus moko gerbti kitus.

12 pamoka

NEPAPRASTI DRAUGAI NEPAPRASTOJE SITUACIJOJE

Įsimintina eilutė: „Bičiulis visada bičiulis, bet brolis gimęs vargu dalytis“ (Pat 17, 17).

Tyrinėjimo tekstai: **Pr 39, 21–23; 40; 41, 1–16. 39–45.**

Pagrindinė mintis: Mes esame atsakingi už savo poelgius, o taip pat gerbiame kitų žmonių reikmes.

Ar jums pasitaikė toks atvejis, kai kažkam kažką pažadėjote, bet neišpildėte? Kas dėl to įvyko? Ar tas žmogus jums atleido?

Faraonas pabudo. Jam labai skaudėjo galvą. Visą naktį jis negalėjo ramiai miegoti. Jis atsikėlė ir apsidairė aplink, ieškodamas tarnų, kurie turėjo būti šalia. Diena prasidėjo blogai. Praeitą naktį jis taip pat negalėjo ramiai pailsėti dėl kažkokio nerimą keliančio sapno.

Jis sapnavo, kad stovi prie Nilo upės ir staiga pamato, kaip iš vandens išbrenda septynios riebios, sveikos karvės. Po to iš vandens išbrido septynios liesos karvės ir suėdė riebiąsias karves, kurios buvo išbridusios anksčiau. Po to faraonas matė, kaip iš žemės išaugo vienas stiebas, o ant jo išaugo septynios pilnos, sveikos varpos, o po jų išaugo septynios tuščios, plonos varpos. Ir vėl septynios plonosios varpos prarijo septynias pilnąsias varpas. Dėl šių sapnų karalius nerimavo. Jis visą laiką apie juos galvojo. Dėl to ir pradėjo jam skaudėti galvą.

Faraonas pakvietė tarnus. Kai tik jie atėjo, jis įsakė: „Pakvieskite visus žynius ir išminčius į rūmus, aš noriu greitai su jais susitikti“.

Praėjus kuriam laikui, kai faraonas įėjo į salę, kur buvo jo sostas, visi pastebėjo, kad jis neramus.

– Aš pasikviečiau jus todėl, kad man reikia jūsų pagalbos. Šią naktį aš sapnavau du sapnus. Aš noriu, kad kažkas iš jūsų man papasakotų, ką jie reiškia.

Faraonas papasakojo savo sapnus išminčiams, bet jie negalėjo išaiškinti. Ir žyniai taip pat nieko negalėjo pasakyti karaliui, ką jis norėjo sužinoti.

Faraonas supyko: „Jūs norite pasakyti, kad nežinote mano sapnų reikšmės?“ Jo akys degė pykčiu.

– Už ką aš jums moku, jeigu jūs negalite pasakyti to, ko aš klausiu? Aš įsakysiu visus nužudyti! Sargybiniai, suimkite juos! – Sargybiniai apsupo išminčius, ir jų balsai pradingo ginklų žvangesy.

– O pone, leiskite pasakyti! – ištarė karaliaus vynininkas. – Aš žinau, kas gali išaiškinti tavo sapnų reikšmę.

Faraonas atsigrėžė į vynininką.

– Tu žinai tokį žmogų? Kodėl tu anksčiau apie tai nesakei?

– Šeimininke, – nedrąsiai pradėjo vynininkas, – aš esu kaltas prieš tą žmogų. Kartą, kai aš buvau kalėjime, jis išaiškino sapnus man ir mano draugui duonos kepėjui. Aš pažadėjau jam, kad jo nepamiršiu, kai mane išleis. Bet aš jį pamiršau.

– Ir jūsų sapnai išsipildė?

– Pilnai, mano pone. Kaip tas jaunuolis sakė, aš vėl šalia tavęs, o kepėją pakorė.

– Kas tas žmogus? – paklausė karalius.

– Tai Juozapas. Jis įkalintas karaliaus kalėjime. Mano pone, jeigu kas ir galėtų išaiškinti jūsų sapną, tai tik Juozapas.

Faraonas įsakė sargybos viršininkui tą žmogų atvesti į rūmus. Netrukus Juozapas nusiskutęs ir persirengęs atėjo pas faraoną.

– Man sakė, kad tu gali išaiškinti mano sapnus. – Faraonas ranka parodė į Juozapą.

– Ne, mano pone. – Įsigalėjo tylą. Faraonas įžūliai pažvelgė į vynininką. Bet Juozapas tęsė.

– Aš negaliu išaiškinti jūsų sapnų, bet mano Dievas gali!

Faraonas nurimo. Jis papasakojo Juozapui savo sapnus ir laukė išaiškinimo.

– Mano pone, šie du sapnai turi vieną ir tą pačią reikšmę. Riebiosios karvės ir pilnosios varpos reiškia septynerius pertekliaus metus Egipte. Liesosios karvės ir tuščios varpos nurodo laiką, kai šalyje bus badas. Todėl parink ištikimą žmogų ir padaryk jį atsakingu už visą derlių šalyje. Tegul jis per septynerius metus surenka penktąją dalį viso derliaus į specialias saugyklas, tada žmonės nebadaus per kitus septynerius metus.

Karalius ilgai negalvojo, ar Juozapas sakė tiesą. Jis žinojo, kad šis žmogus davė jam gerą patarimą. Jis apsižvalgė. Visi žyniai ir išminčiai nuleido galvas.

Po to karalius vėl pažiūrėjo į Juozapą.

– Jaunuoli, – pradėjo jis, – aš manau, kad tik tu gali atlikti tokią svarbią užduotį! Tu būsi mano pirmasis padėjėjas! Be tavo žinios šioje karalystėje niekas neturi įvykti.

Faraonas pasižiūrėjo Juozapui į akis ir tarė: „Aš žinau, kad tavo Dievas bus su tavim“.

Juozapas žinojo, kad tai tiesa. Dievas visada buvo su juo. Dievas duos jam išminties ir jėgos įveikti visus sunkumus, kurie jo laukia šiame aukštame poste.

Sabata

- Šios pamokos turiniu ir įspūdžiais pasidalykite su tėvais ir draugais.

Sekmadienis

- Perskaitykite pasakojimą „Nepaprasti draugai nepaprastoje situacijoje.“

- Pagalvokite, koks draugas buvo Juozapas? Kokias savybes norėtumėte matyti savo drauguose?

- Melsdamiesi paprašykite Dievo padėti jums tapti pačiu geriausiu draugu esantiems namuose, mokykloje ir bažnyčioje.

Pirmadienis

- Perskaitykite Pradžios 39, 21–23.

- Ant lapelio užrašykite įsimintiną eilutę. Kiek galima daugiau prigalvokite žodžiams „draugas“ ir vardui „Juozapas“ reikšmių. Pavyzdžiui, draugystė yra gera savybė. Tikrąjį džiaugsmą gyvenime turi tie, kurie tiki Dievą. Mylintiems Dievą, Viešpats turi daug dovanų. Nuodėmė atskiria mus nuo Dievo.

- Pradėkite mokytis įsimintiną eilutę.

Antradienis

- Perskaitykite Pradžios 40 skyrių.

- Kaip jūs galvojate, kodėl vynininkas pamiršo Juozapą? Ar jūs kada nors užmiršote savo pažadus, duotus draugui? Ką jūs jautėte, kai prisiminėte, jog neišpildėte pažadų? Ar jūs turėjote draugą, kuris pamiršo savo pažadus? Kaip jūs galvojate, ką jis tada jautė? Apie tai parašykite savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje.

- Melsdamiesi pašlovinkite Dievą, kad Jis visada išpildo Savo pažadus.

Trečiadienis

- Perskaitykite Pradžios 41 skyrių.

- Kaip galų gale vynininkas išreiškė pagarbą Juozapui?

- Šiandien ką nors padarykite, kad parodytumėte Dievui ir aplinkiniams žmonėms, jog jūs esate jų draugas. Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite, kokios buvo tų įvykių pasekmės.

- Melsdamiesi paprašykite Dievo padėti jums atsakingai žiūrėti į savo poelgius.

Ketvirtadienis

- Perskaitykite Iz 61, 1 (pirmąją dalį); Iz 61, 2 (paskutinę dalį); Mch 6, 8.

- Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje sudarykite sąrašą dalykų, kuriais norėtumėte parodyti, kaip jūs mylite ir gerbiate kitus žmones.

- Melsdamiesi paprašykite Dievo parodyti jums, kaip ypatingu būdu galima išreikšti meilę ir pagarbą kitiems Dievo vaikams.

Penktadienis

- Perskaitykite Mt 25, 34–36 kartu su visa savo šeima per šeimos pamaldas vakare. Ap-svarstykite, kaip galima išreikšti draugiškumą žmonėms bažnyčioje. Suplanuokite, nuo ko galima pradėti.

- Prisiminkite žmones ar šeimas, už kuriuos kiekvieną dieną jūs ir jūsų šeima melsitės. Tai yra dar vienas būdas, kaip išreikšti tikrą krikščionišką draugystę.

13 pamoka

SAPNAI PILDOSI

Įsimintina eilutė: „Verčiau būkite malonūs, gailestingai, atleidūs vieni kitiems, kaip ir Dievas Kristuje jums buvo atlaidus“ (Ef 4, 32).

Tyrinėjimo tekstai: **Pr 42, 1 – 45, 11; 50, 15–21.**

Pagrindinė mintis: Mes atleidžiame ir gerbiame vienas kitą todėl, kad Dievas atleidžia ir gerbia mus visus.

Ar jūsų gyvenime buvo toks žmogus, kuris su jumis labai blogai pasielgė, ir jūs galvojate, kad niekada negalėsite jam atleisti? Jūs netgi nenorėjote su juo susitikti. Jūs jo vengiate ir nesisveikinate su juo, jam praeinant pro šalį. Kaip jūs galvojate, ką jautė Juozapas, kai vėl susitiko su broliais?

– Gerai, – pradėjo Virginija. – Įsivaizduokite karštą karštą dieną. Karštą ir labai tvankią. Tokią tvankią, kad atrodo, jog visa drėgmė išgaruos iš jūsų organizmo.

Juozapas, sėdėdamas šalia didelio svirno, žiūrėjo dokumentus ir antspaudavo. Jis pasižiūrėjo į žmones, kurie stovėjo eilėje, kad nusipirktų grūdų. Atrodė, kad iš viso pasaulio žmonėsėjo į Egiptą nusipirkti duonos, kadangi eilė kiekvieną dieną vis ilgėjo.

Juozapas atsistojo, duodamas ženklą savo padėjėjams, kad laikas daryti pertrauką. Jis vėl pasižiūrėjo į pavargusius, nusikamavusius keliautojus. Netikėtai jis sušuko, netikėdamas savo akimis. Eilės gale stovintys vyrai jam pasirodė gerai pažįstami. Jie buvo labai panašūs į jo brolius. Juozapas įdėmiai įsižiūrėjo. Tikrai, tai buvo jo broliai.

– Kaip jūs galvojate, – paklausė Viktorija, – ką tuo momentu jautė Juozapas?

– Tikriausia jis buvo labai nustebęs ir susijaudinęs, – atsakė Neringa.

– Aš nežinau, – papildė Nerijus, – jeigu iš viso pasaulio žmonėsėjo pirkti grūdų, turbūt, jis tikėjosi, kad ir jo broliai taip pat ateis.

– Geros mintys, – tarė Viktorija, – iš tikrųjų, greičiausia jis pagalvojo, kad jo sapnas, kurį sapnavo paauglystėje, pildosi. Prisimenate tą sapną, kur Juozapas ir jo broliai rišo pėdus? Juozapo pėdas atsistojo, o brolių pėdai jį apsupo ir jam nusilenkė.

– Aš manau, kad jam kilo mintis atsiskaityti su broliais, – tarė Valius.

– Ką Juozapas galėjo su jais padaryti? – paklausė mokytoja.

– O, jis galėjo neparduoti jiems grūdų ir pasiūsti atgal mirti iš bado. Arba jis galėjo visam laikui juos įkalinti kalėjime. Jis netgi galėjo įsakyti juos užmušti, – atsakė Valius.

– Žinoma, Juozapas turėjo teisę ir valdžią pasielgti su jais taip, kaip norėjo, – pasakė Tomas.

– Be to jie jį pardavė į vergiją. Tai kaip vaikų pagrobimas.

– Tai tiesa, – sutiko Viktorija. – Gal būtų buvę teisinga, jeigu Juozapas juos būtų įkalinęs ar pardavęs kaip vergus. Bet Juozapas tikėjo, kad Dievas vadovavo jo gyvenimui. Paklauskite, ką jis pasakė savo broliams, kai prisipažino, kas jis: „O dabar nesikankinkite, nepriekaištaukite sau, kad čia mane pardavėte. Juk iš tikrųjų Dievas pasiuntė mane pirma jūsų išgelbėti gyvastį“ (Pr 45, 5).

Aš manau, kad Juozapas atleido broliams už jų visus blogus poelgius todėl, kad matė, kaip Dievas vadovauja jo gyvenime.

– Ir dar, Juozapas mylėjo Dievą, – papildė Tomas. – O kai mes iš tikrųjų mylim Dievą, argi netampame panašūs į Jį? Argi nenorėjo Juozapas atleisti broliams todėl, kad Dievas atleido jo nuodėmes?

Viktorija pritariamai nusišypsojo. Tokia ypatinga šypsena jos veide pasirodydavo tada, kai ji būdavo dėkinga už teisingą atsakymą.

– Aš manau, kad tai svarbiausias įspėjimas, – tarė ji. – Juozapas atleido savo broliams. Jis jiems davė maisto, jis jiems davė namus Egipte ir rūpinosi jais per visus bado metus. Visa tai verčia mus pamąstyti apie Dievą, ar ne tiesa?

– Dar pagalvokite apie tai, ar Juozapo broliai jautė, kad jiems atleista?

Klasėje įsivyravo tyla. Neringa pakėlė ranką.

– Ne, aš manau, kad nejautė, – pasakė ji. – Nes kai jų tėvas Jokūbas numirė, jie išsigando, kad dabar Juozapas jiems keršys.

– Aš noriu pasakyti, kad ir mūsų gyvenime gali būti panašiai, – pasakė Viktorija. – Kartais

mes netikime, kad Dievas mums tikrai atleido. Kas iš jūsų gali garsiai paskaityti Pradžios 50, 21?

– Aš galiu, – tarė Tomas. – „Taigi būkite be baimės. Aš pats aprūpinsiu jus ir jūsų mažylius.

Taip maloniai kalbėdamas, jis juos įtikino.“

Tomas pakėlė ranką. Jis pakėlė į viršų abi rankas.

– Aš žinau, aš žinau, ką jūs norite pasakyti! Jūs norite pasakyti, kad ši Biblijos istorija mums padeda geriau suprasti Dievą ir kaip Jis su mumis elgiasi.

Viktorija pritardama linktelėjo ir parašė Tomui dešimtuką.

– Tu visiškai teisus! – pasakė ji. – Būtent tai aš ir norėjau pasakyti.

Sabata

- Šios pamokos turiniu ir įspūdziais pasidalykite su tėvais ir draugais. Prisiminkite ir papasakokite atvejį, kai Dievas neužtarnautai jus laimino.

Sekmadienis

- Perskaitykite pasakojimą „Sapnai pildosi.“

- Popieriaus lapo viršuje užrašykite žodį „atleidimas“. Po to žemiau užrašykite įsimintiną eilutę.

Šį lapą gražiai apipavidalinkite ir padėkite matomoje vietoje. Pradėkite mokyti įsimintiną eilutę

- Melsdamiesi paprašykite Dievo padėti jums pajauti šią savaitę Jo malonę ir atleidimą.

Pirmadienis

- Perskaitykite Pr 42.

- Paimkite savo nuotrauką arba pamėginkite save nupiešti.

- Pažiūrėkite, ar galite ką nors pakeisti savo piešinyje ar nuotraukoje, kad jūsų šeimos nariai jūsų nepažintų.

- Pagalvokite, ar labai gali pasikeisti žmogus, daugelį metų pragyvenęs kitoje šalyje, kitoje kultūroje. Kaip pasikeistumėte jūs?

Antradienis

- Perskaitykite Pr 43.

- Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje parašykite dialogą, kuris galėtų būti tarp brolių, kai jie pamatė, kad prie stalo jiems vietos buvo paruoštos pagal jų amžių.

- Melsdamiesi pašlovinkime Dievą už tai, kad Jis viską žino apie jus ir vis dar myli jus.

Trečiadienis

- Perskaitykite Pr 44.

- Kaip jūs manote, kodėl Juozapas taip ilgai broliams neprisipažino?

- Savo mintis užrašykite savo dienoraštyje.

- Melsdamiesi padėkokite Dievui už tai, kad Jis siuntė į pasaulį Jėzų – jūsų vyresnįjį Brolių.

Ketvirtadienis

- Perskaitykite Pr 45, 1–11; 50, 15–21.

- Po tėvo mirties Juozapo broliams reikėjo užtikrinimo, kad jiems atleista. Kodėl?

- Savo dienoraštyje parašykite atvejį iš savo gyvenimo, kai jums atleido tuo metu, kai jūs to nesitikėjote.

Penktadienis

- Perskaitykite Pat 24, 29; Mt 6, 12; Hbr 10, 17.

- Parašykite giesmę ar eilėraštį, išreiškdami šių eilučių mintis.

- Papasakokite ar pagiedokite namiškiams per šeimos pamaldas.

- Melsdamiesi padėkokite Dievui už tai, kad Dievas su mumis elgiasi geriau, negu mes to nusipelnome.